

Borgen

Ungdomshjem

BOP3101 - Bacheloroppgave i interiør ved Høyskolen Kristiania
Kandidat: 203189 25.05.2016

Innholdsfortegnelse:

Til Kunde:

1. Konseptcollage
2. Møbleringsplan kjeller
3. Møbleringsplan 1.etg
4. Møbleringsplan 2.etg
5. Rendringsbilder av kjøkken
6. Rendringsbilder av stue
7. Rendringsbilder av soverom
8. Rendringsbilder av kinorom
9. Rendringsbilder av bordtennisrom
10. Bilde av materialplansje

Teknisk:

10. Teknisk plan kjeller
11. Teknisk plan 1.etg
12. Teknisk plan 2.etg
13. Belysningsplan kjeller
14. Belysningsplan 1.etg
15. Belysningsplan 2.etg
16. Snitt AA
17. Snitt BB
18. Snitt CC
19. Snitt DD

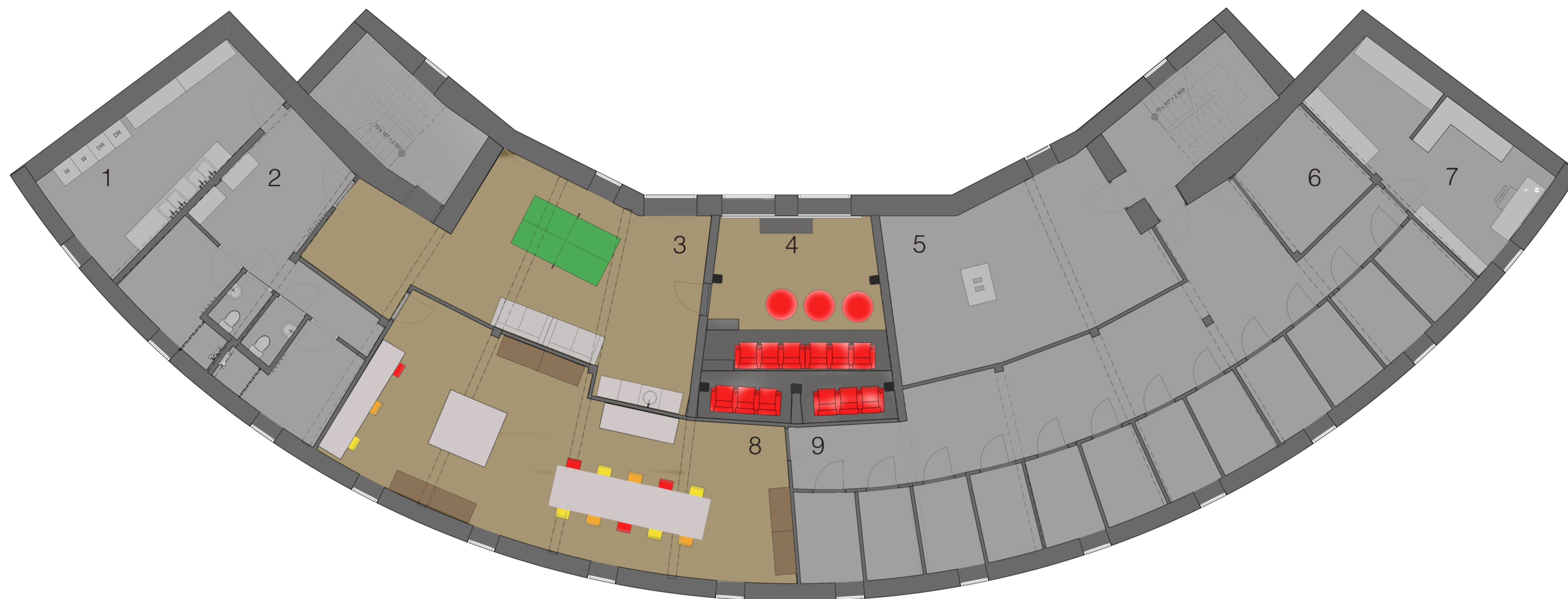

Borgen

Konseptet bygger på de kvalitetene vi finner i en borg - trygghet, beskyttelse og et hjem.
De triangulære formene er inspirert av spirene vi finner i tradisjonelle borger.
I Borgen ungdomshjem vil du se og føle trygghet, kledd i en ungdommelig og moderne drakt.

1. Vaskeri. Dette rommet er i hovedsak påberegnet de ansatte, men kan også benyttes av ungdommene som bruker hobbyrommet til å vaske pensler og lignende.

2. Ansattgarderober. Her er det lagt opp til at de ansatte kan henge fra seg yttertøy og oppbevare personlige eiendeler. Det er også to adskilte toaletter, et gutte- og jentetoalett. Dusjrommene er også separert.

3. Bordtennisrom.

4. Kinorum. Dette kinorummet er innredet i klassisk kinostil med lerret og tradisjonelle kinostoler for å gi en opplevelse av å være i en ekte kinosal.

5. Fyrrom.

6. Lagerrom.

7. Vaktmesterrom. Her er det oppbevaringsmuligheter for verktøy, i tillegg er det også en arbeidsbenk og skrivepult til vaktmesteren.

8. Hobbyrom. I dette rommet er det mulighet for å jobbe med blant annet tekstiler og maling. Rommet er innredet med god oppbevaringsplass til ønskelig materiale. Det er også frigjort plass til tre symaskiner ved det ene bordet. Rommet har lyse farger på veggene slik som bordtennisrommet.

9. Boder. Denne gangen er ikke ment for gjennomgang, kun ved eventuelle nødtilfeller. Det finnes en romslig bod til hver av beboerne.

* Grå markering - området jeg har valgt å ikke legge like mye fokus på.

Møbleringsplan Kjeller

1:100
203189

1. Entré. Dette er hovedinngangen til bygget. I entréen er det god og varm belysning som er inviterende allerede fra utsiden. Det er rikelig med oppbevaringsplass til yttertøy, både i kommoder og på knagger. Det er et stort speil over den ene kommoden som får rommet til å virke større.

2. Stue. Fra gangen blir du ledet videre inn i stuen som er boligens hovedoppholdsrom.

3. Vaskerom. Dette vaskerommet er påberegnet beboerne i 1.etasje.

4. Møterom. Her er det sitteplass til seks personer. Det er også god oppbevaringsplass til dokumenter og permer i fire høye hyllesystemer. Farger og materialer likt de vi ser i fellesarealene.

5. Soverom. Beboernes rom er likt i innhold, men varierer litt i størrelse.

6. Kjøkken. Stuen og kjøkkenet glir godt over i hverandre.

7. Terrasse.

* Grå markering - området jeg har valgt å ikke legge like mye fokus på.

Møbleringsplan 1.etg

1:100
203189

1. Bestyrers kontor. Skrivepulten er plassert ved vinduet for maksimal lysutnyttelse. Bestyrerern har også eget bad. Dersom dusj er nødvendig, kan garderoben i kjelleren benyttes.

2. Skjermingsrom/isolat. Her finnes en madrass på gulvet, enkel belysning i himlingen og frostet glass på vinduet. Rommet har en dør ut mot nattvaktrommet, slik at vedkommende som benytter skjermingsrommet ikke er låst vekk alene.

3. Nattvaktrom. Dette rommet er utstyrt med en 90seng, skrivepult med kontorstol og en lenestol. nattvaktrommet har også bad, som deles med eventuell beboer på skjermingsrommet.

4. Kontor. Her er det arbeidsplass til to stykker. Pultene er plassert langs veggen slik at begge kontorplassene skal få lik utnyttelse av dagslyset. Her er det to hyllesystemer til oppbevaring. Dette kontoret har også eget bad.

* Grå markering - området jeg har valgt å ikke legge like mye fokus på.

* 1. og 2. etasje er tilnærmet like, derfor forklares kun de rommene som avviker på denne planen.

Møbleringsplan 2.etg

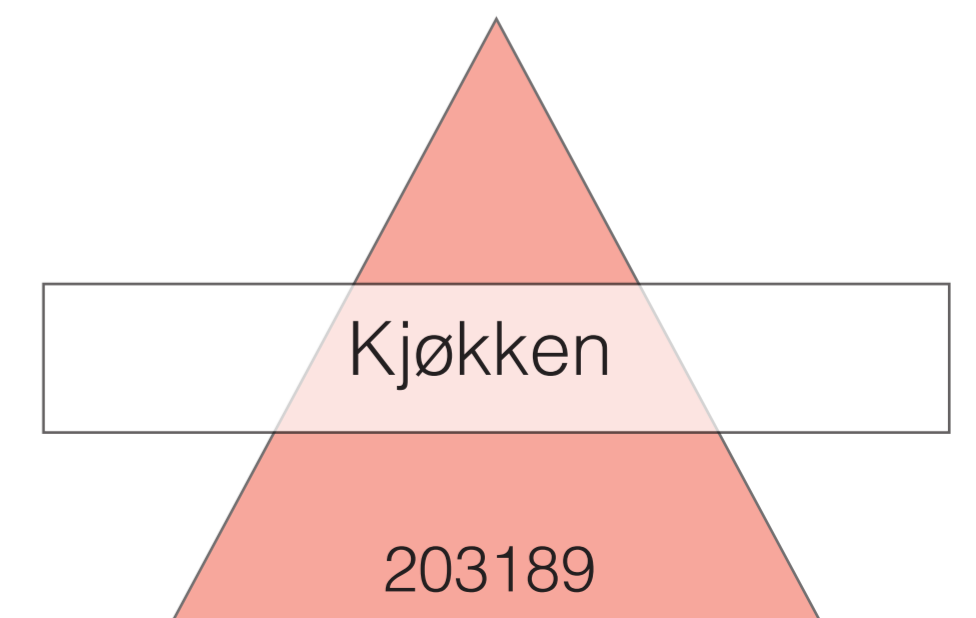
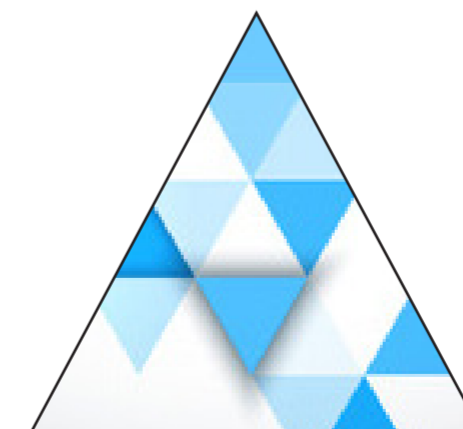
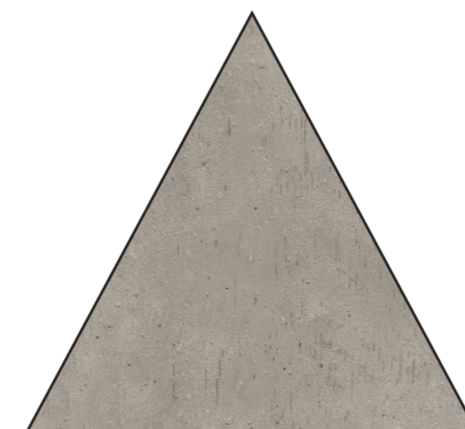
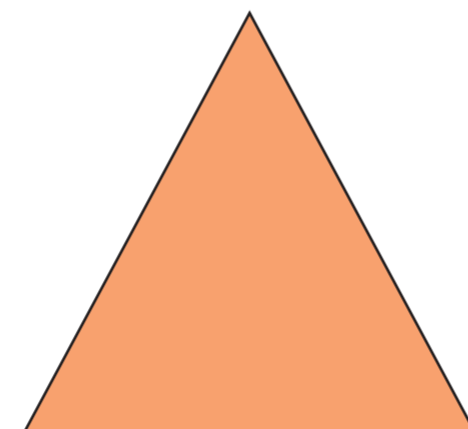
1:100
203189

Stuen og kjøkkenet glir godt over i hverandre. Man ankommer kjøkkenet fra stuen, men man kan også sitte på de to barkrakkene som er plassert i stuen med innsyn mot kjøkkenet. Spisebordet og benkene er i heltre eik, dette er benyttet som en kontrast til betonggulvet for å gi kjøkkenet et varmere uttrykk. Kjøkkeninnredningen er også i heltre eik.

På kjøkkenøya er det plassert to sirkulære bordplater i ulik høyde. Dette kan fungere som en serveringsstasjon, eller bare et sted hvor ungdommene kan "henge" mens de andre tilbereder mat. Veggen bak spisebordet er i en varm oransjefarge, som både er konseptbærende og varmegivende.

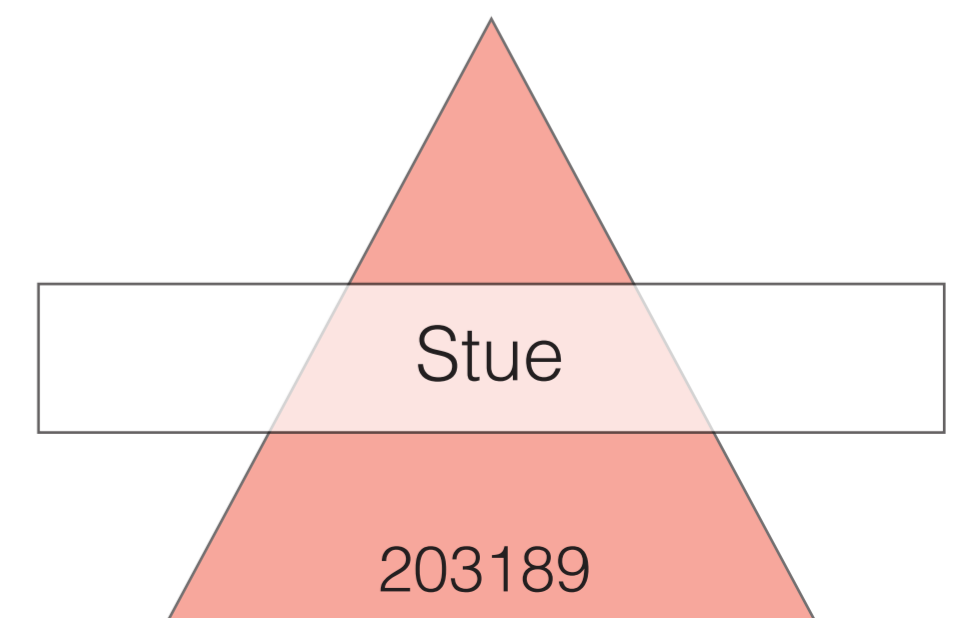
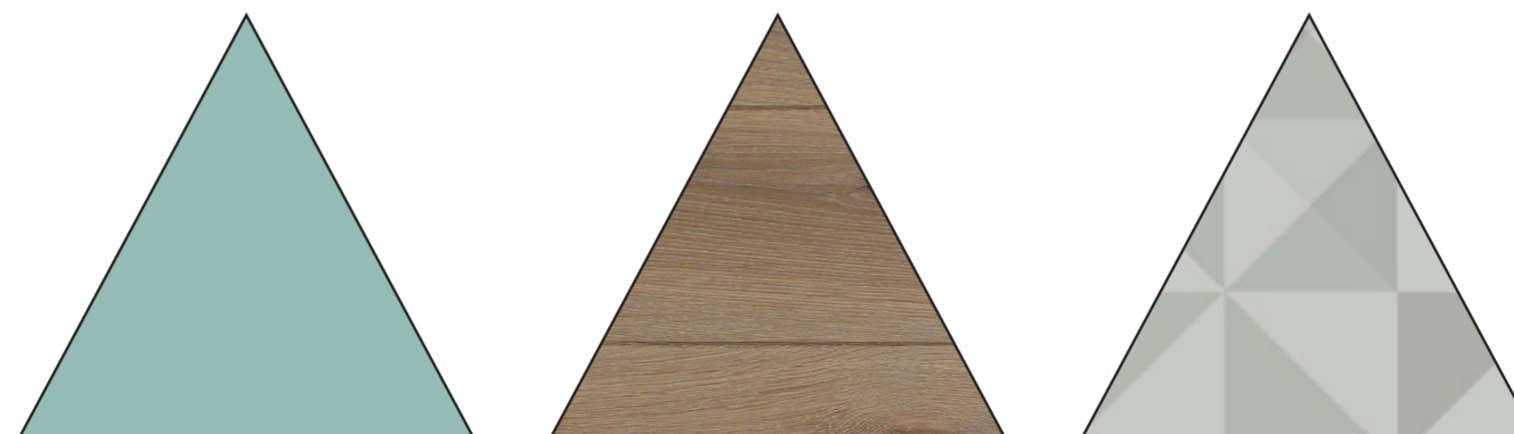

Stuen med tilknytning til kjøkkenet ses på som institusjonens hovedoppholdsrom. Her er det mulighet til å sitte rundt bordet å spille spill, eller så kan man sitte i sofaen å se på tv. Sofagruppen er supplert med to sakkosekker.

På hver side av kjøkkenet er det plassert to modulvegger med triangulære mønstre i forskjellige farger. Dette er med på å gi liv til rommet. Modulveggen består av skumgummi som er kledd i ull. Disse veggene bidrar til god akustikk i oppholdsrommene, men bidrar også til å skjerme støy for de nærliggende soverommene.

Beboernes rom er likt i innhold, men varierer litt i størrelse. Samtlige soverom er utstyrt med garderobeskap, skrivepult, kontorstol, bokhylle og en sjenk som også fungerer som en tv-benk.

Soverommene har også en 120seng, med tanke på at det er naturlig å sitte i sengen å se på tv. På den ene vegg er det en geometrisk tapet som gir rommene litt liv. Vegg ut mot vinduet er hvit, mens de andre er i lys grønn. Alle soverommene har egne bad.

Soverom

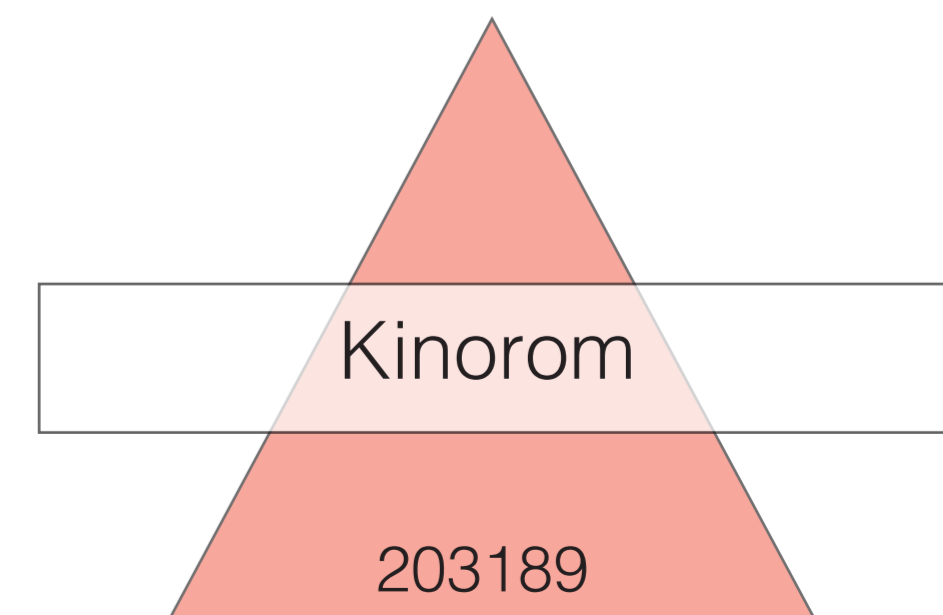
203189

Dette kinorommet er innredet i klassisk kinostil med lerret og tradisjonelle kinostoler for å gi en opplevelse av å være i en ekte kinosal.

Det er sitteplasser til samtlige beboere, og eventuelt et par ansatte eller venner. Sitteelementene er kinostoler og tre sakkosekker. Her er det også mulighet til å få plass til flere om ønskelig. De opphøyde seksjonene er dekket av et mørkt teppegulv for å dempe akustikken ut mot de andre rommene. Den bakerste vegg er også kledd i stoff. Belysningen i dette rommet er dempet slik man ser i tradisjonelle kinosaler.

Bordtennisrommet er plassert i kjellern i tilknytning til kinorommet. Her kan du sitte å se på de andre spille, mens du venter på din tur. Bordtennisrommet har også en liten kjøkkenkrok i hjørnet slik at man ikke trenger å gå opp for å hente seg drikke. Veggene har lyse friske farger som er med på å få rommet til å oppleves som større.

De bakerste veggene er i en mørk gråfarge for å hinte om hva som er i rommet bak. Døren er dekket i en folie med klassiske kinosymboler.

Bordtennisrom

203189

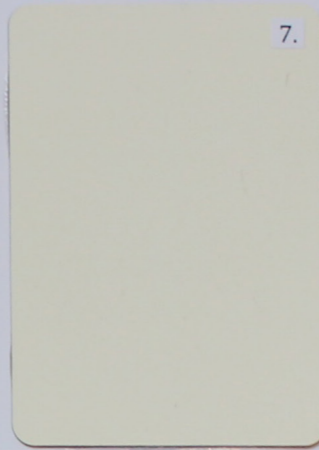
2.

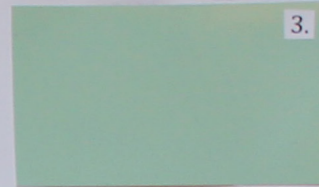
5.

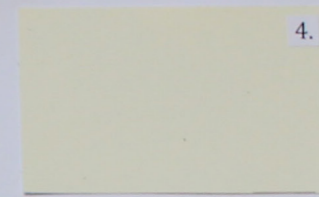
6.

7.

3.

4.

1.

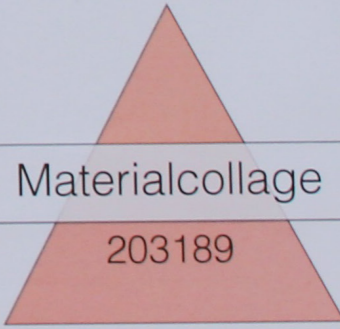
8.

9.

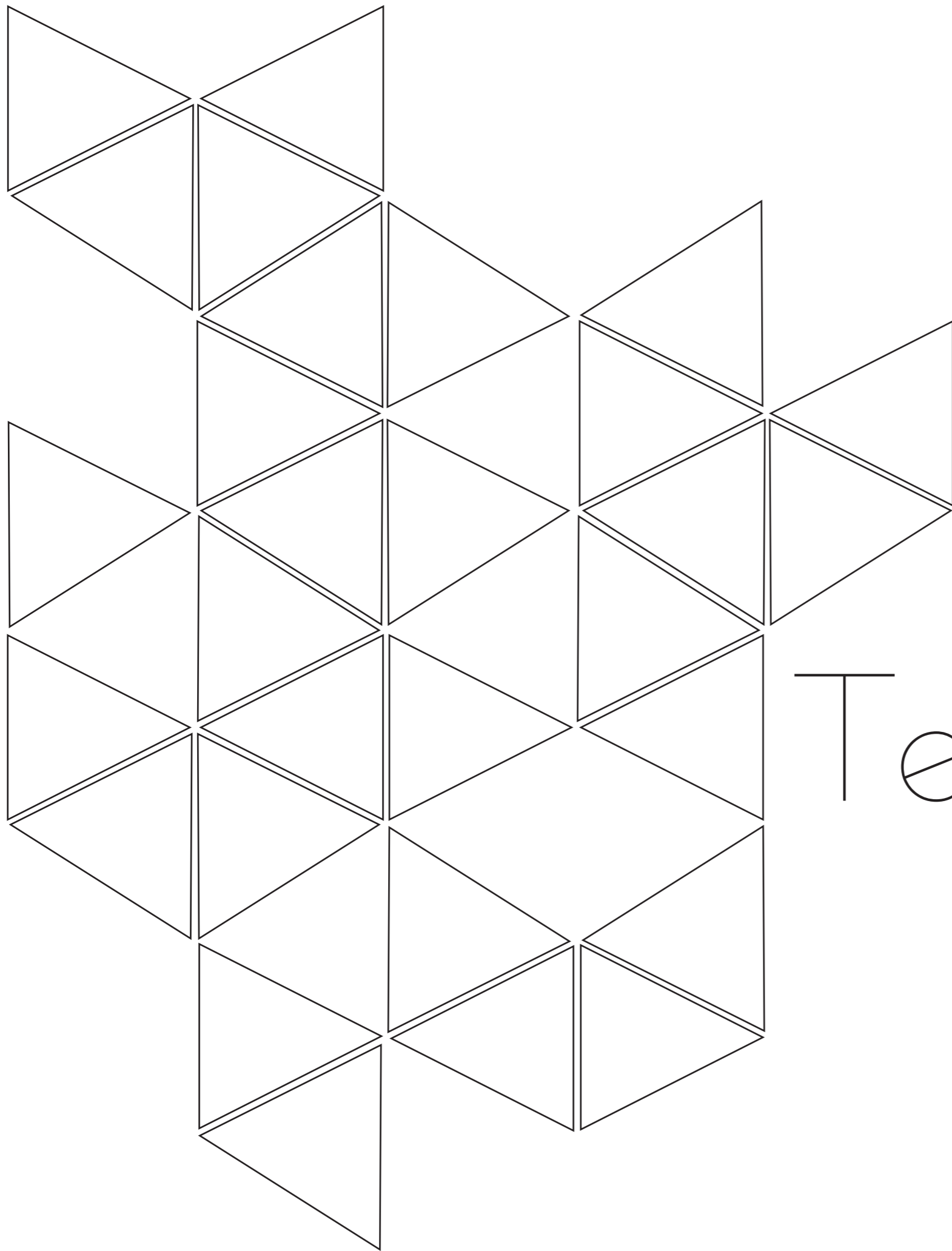
- 1. Røkt eikegulv
- 2. Geometrisk tapet
- 3. Veggmaling 1
- 4. Veggmaling 2.
- 5. Skrivepult overflateflate/
Hyllesystemer
- 6. Skrivepult side
- 7. Garderobeskap
- 8. Kontorstol trekk
- 9. Trekk til rammemadrass

Materialcollage

203189

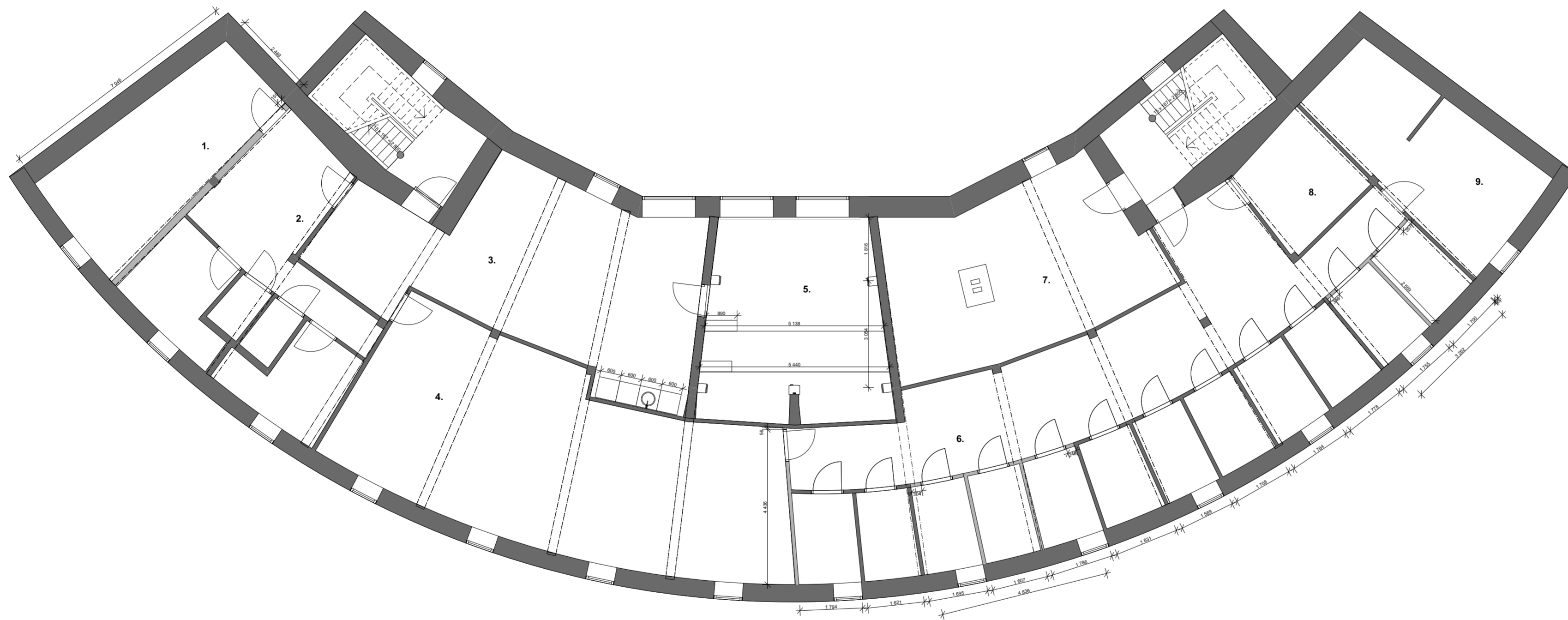

Tekniske

tegninger

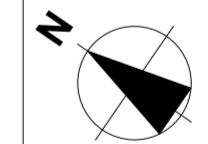

1. Vaskeri.
2. Ansatt garderobe med tilhørende bad og wc.
3. Bordtennisrom med kjøkkenkrok.
4. Hobbyrom.
5. Kinorum.
6. Bodrekke.
7. Fyrrom.
8. Lagerrom.
9. Vaktmesterkontor/ arbeidsrom.

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr

Lokalisering:

OBS! Alle mål på kontrolleres på stedet

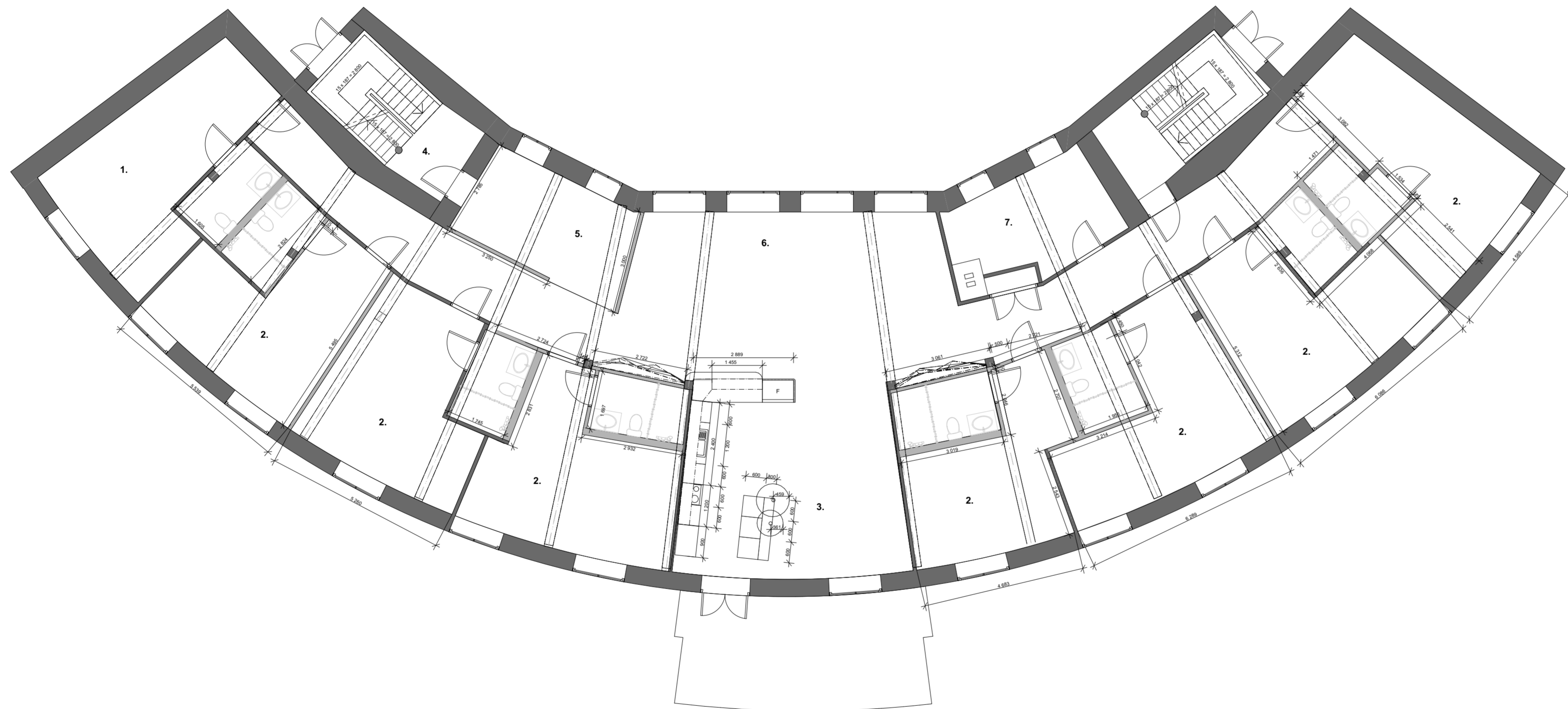
Fase
Status

Tiltakshaver	Godkjent
Oslo Kommune, Barne- og familieetaten	Kontroll prosjekt.
	Sign. Kontroll
Prosjekt	Fileavn Bachelor pin
Barnevernsinstitusjon Oslo	Dato 25.05.2016
Stensgata 43	Målestokk 1:100
0451 Oslo	Kontroll utførende
Gnr./Bnr./Festnr.: 47/114	IARK 203189
Prosjektnr.: Bachelor	Tegningsnr.: IA01
Type tegning: Teknisk plan kjeller	Prosjektnr. for prosjekterende/lev.

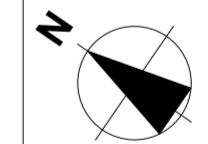

- 1. Møterom.
- 2. Beboerrom(Obs alle beboerrom er merket med samme tall)
- 3. Kjøkken.
- 4. Hovedinngang.
- 5. Entré.
- 6. Stue.
- 7. Vaskerom.

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr

Lokalisering:

OBS! Alle mål på kontrolleres på stedet

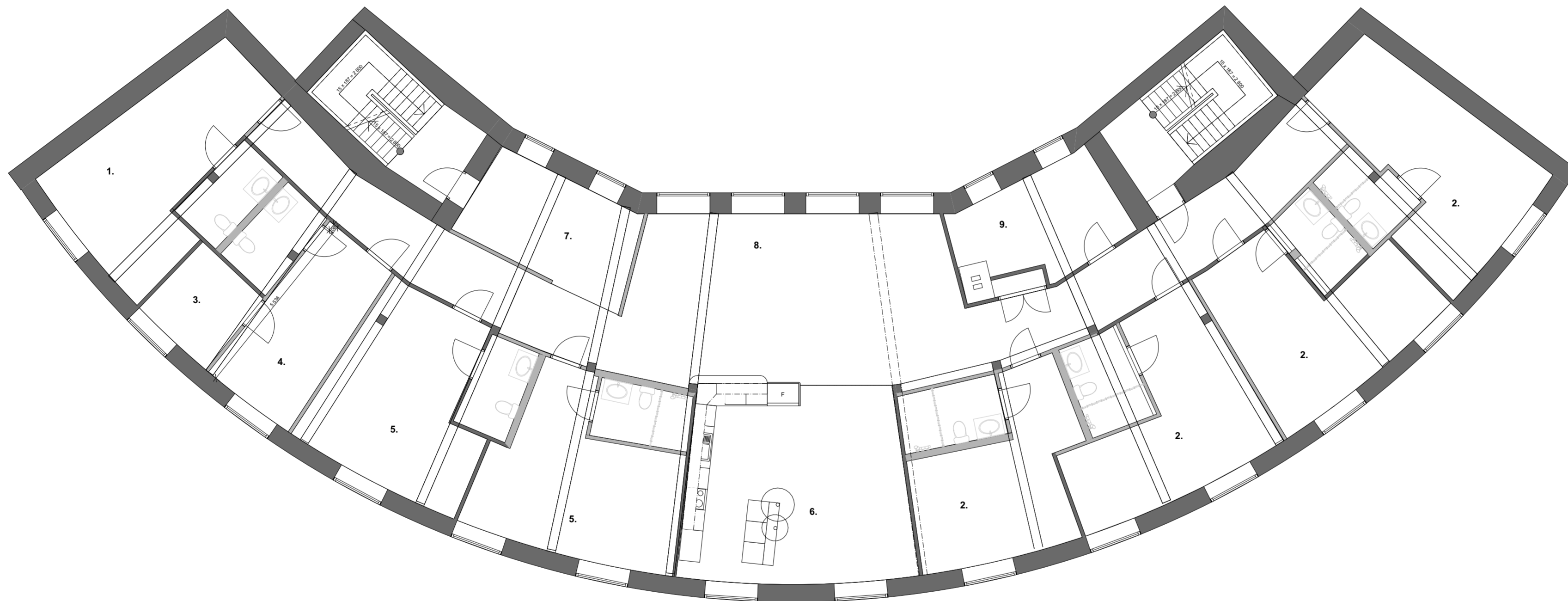
Fase
Status

Tiltakshaver		Godkjent	
Oslo Kommune, Barne- og familieetaten		Kontroll prosjekt.	
		Sign.	Kontroll
Prosjekt		Filnavn	
Barnevernsinstitusjon Oslo		Bachelor.pln	
Stensgata 43		Dato	
0451 Oslo		25.05.2016	
		Målestokk	
		1:100	
		Kontroll utførende	
		Sign.	Kontroll
Gnr./Bnr./Festnr.:		Godkjent	
47/114	IARK 203189		
Prosjektnr.:	Tegningsnr.:	Prosjektnr. for prosjekterende/lev.	
Bachelor	IA02		
Type tegning:			
Teknisk plan 1.etg			

- 1. Bestyrerkontor.
- 2. Beboerrom(Obs alle beboerrom er merket med samme tall)
- 3. Skjermingsrom/isolat.
- 4. Nattvaktrom.
- 5. Kontor.
- 6. Kjøkken.
- 7. Entré.
- 8. Stue.
- 9. Vaskerom.

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr

Lokalisering:

OBS! Alle mål på kontrolleres på stedet

Fase
Status

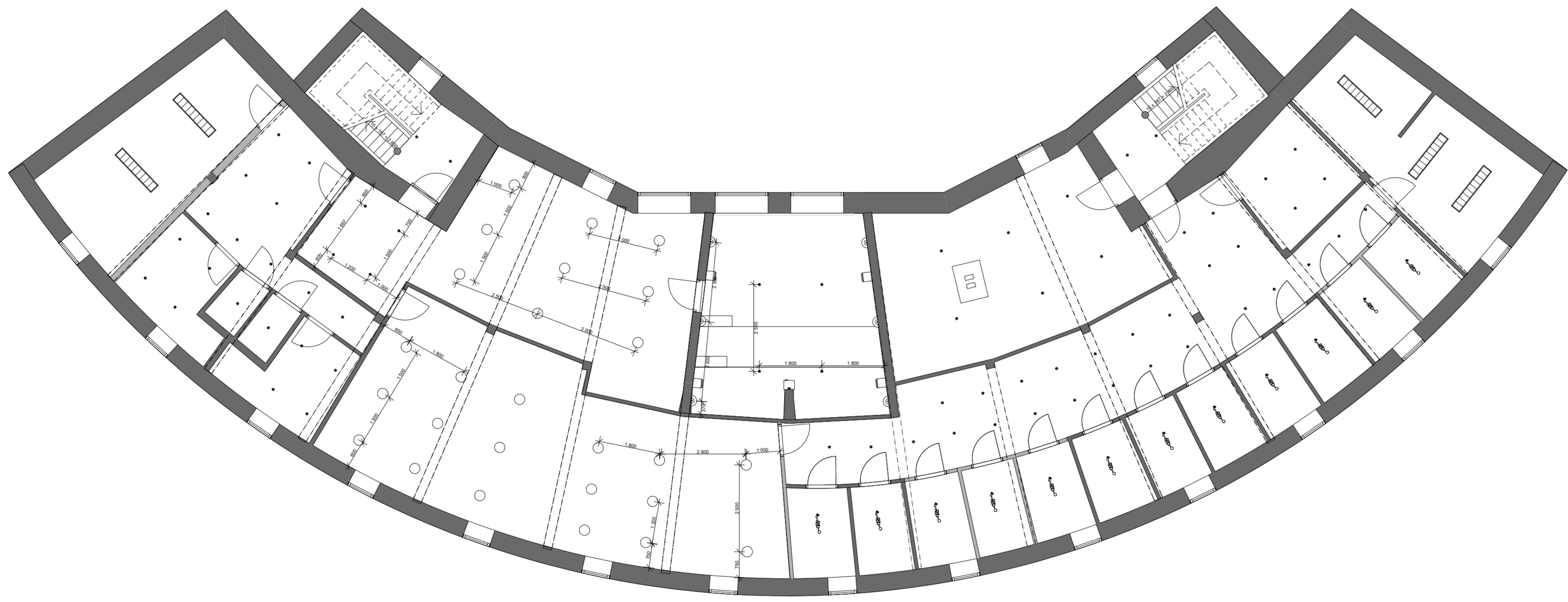

Tiltakshaver		Godkjent	
Oslo Kommune, Barne- og familieetaten		Kontroll prosjekt.	
		Sign.	Kontroll
Prosjekt		Filnavn	
		Bachelor.pln	
Barnevernsinstitusjon Oslo		Dato	
		25.05.2016	
Stensgata 43		Målestokk	
		1:100	
0451 Oslo		Kontroll utførende	
		Sign.	Kontroll
Gnr./Bnr./Festenr.:	Tegningsnr.:	Prosjektnr. for prosjekterende/lev.	
47/114	IARK 203189		
Prosjektnr.:	Tegningsnr.:		
Bachelor	IA03		
Type tegning:			
Teknisk plan2.etg			

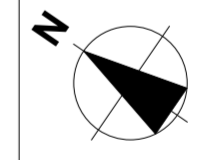
- **Lysarmatur for lysstoffrør**
- **Lysarmatur med fire spotlights**
- **Taklampe kuleformet**
- **Vegglampe trekantet**
- **Downlight**

* Belysning som ikke er målsatt er utenfor fokusområdet i denne oppgaven, og er derfor kun lagt ved som et forslag til belysning.

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr

Lokalisering:

OBS! Alle mål på kontrolleres på stedet.

Fase
Status

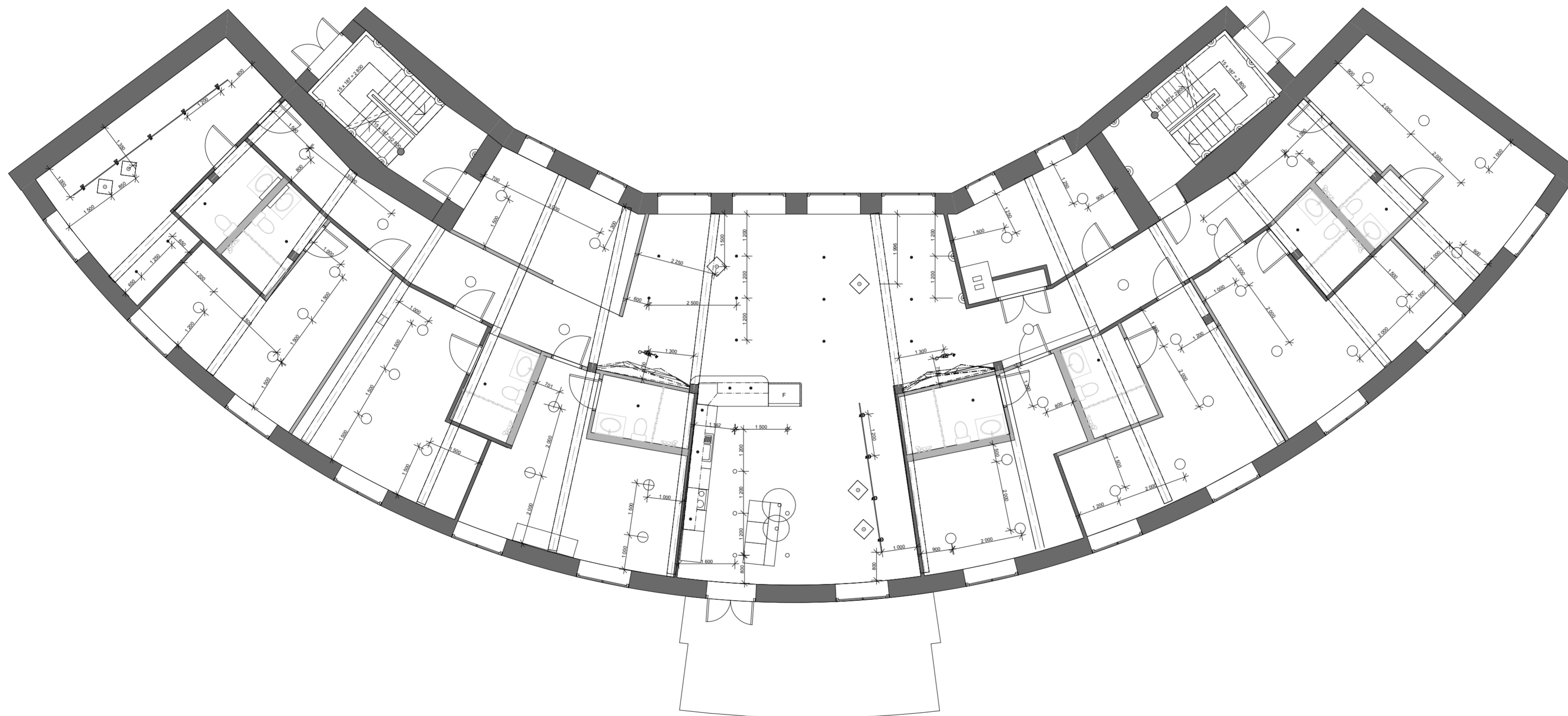

Tiltakshaver		Godkjent	
Oslo Kommune, Barne- og familieetaten		Kontroll prosjekt.	
		Sign.	Kontroll
Prosjekt		Filnavn	
		Bachelor.pln	
Barnevernsinstitusjon Oslo		Dato	
		25.05.2016	
Stensgata 43		Målestokk	
		1:100	
0451 Oslo		Kontroll utførende	
		Sign.	Kontroll
Gnr./Bnr./Festnr.:	Tegningsnr.:	Prosjektnr. for prosjekterende/lev.	
47/114	IARK 203189	04	
Type tegning:		Belysningsplan kjeller	

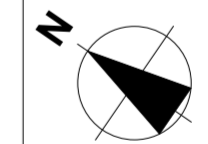
- **Pendellampe i pyramideform**
- **Lysarmatur festet på skinne i himling**
- **Lysarmatur med fire spotlights**
- **Taklampe kuleformet**
- **Vegglampe trekantet**
- **Sylinderformet downlight**
- **Downlight**

* Belysning som ikke er målsatt er utenfor fokusområdet i denne oppgaven, og er derfor kun lagt ved som et forslag til belysning.

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr

Lokalisering:

OBS! Alle mål på kontrolleres på stedet.

Fase
Status

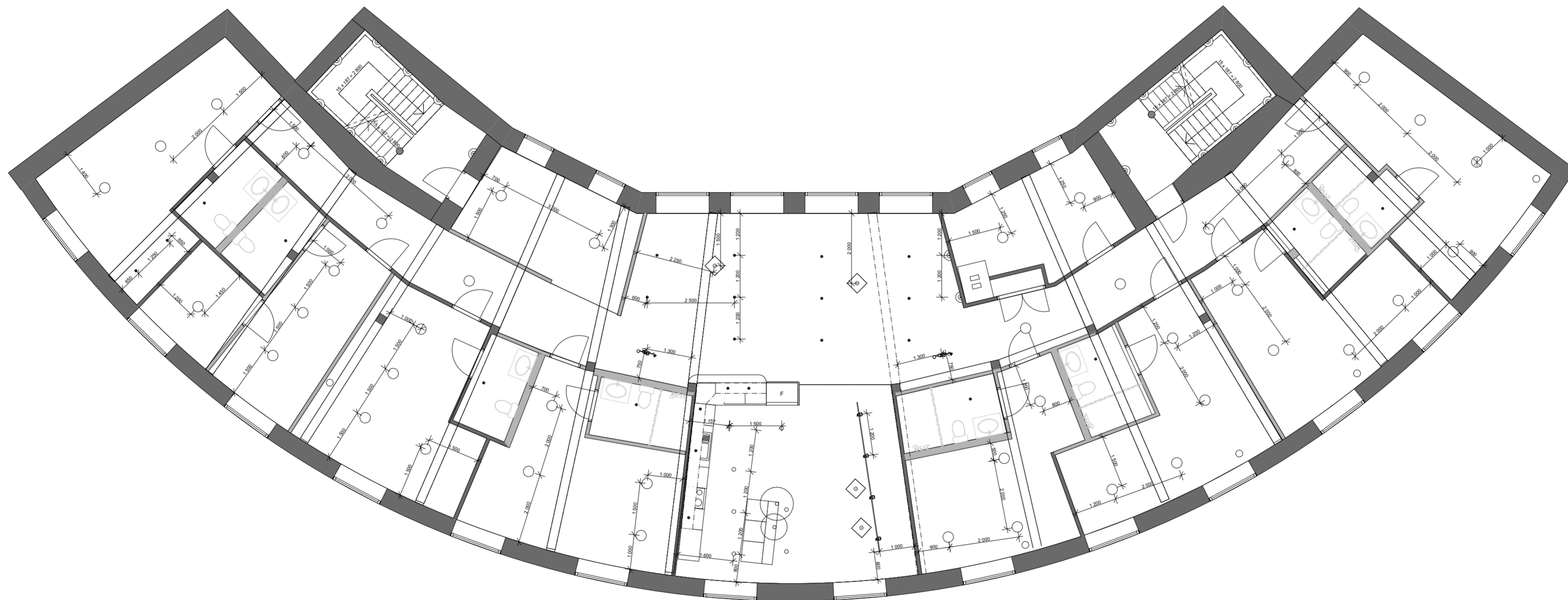

Tiltakshaver		Godkjent	
Oslo Kommune, Barne- og familieetaten		Kontroll prosjekt.	
		Sign.	Kontroll
Prosjekt		Filnavn	
Barnevernsinstitusjon Oslo		Bachelor.pjn	
Stensgata 43		Dato	
0451 Oslo		25.05.2016	
		Målestokk	
		1:100	
		Kontroll utferende	
		Sign.	
		Kontroll	
Gnr./Bnr./Festnr.:		Tegningsnr.:	
47/114		IARK 203189	
Prosjektnr.:		Tegningsnr.:	
Bachelor		05	
Type tegning:	Prosjektnr. for prosjekterende/lev.		
Belysningsplan 1.etg			

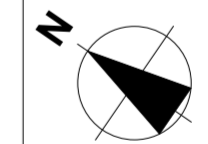
- ◊ **Pendellampe i pyramideform**
- **Lysarmatur festet på skinne i himling**
- ◌•◌ **Lysarmatur med fire spotlights**
- **Taklampe kuleformet**
- ◌ **Vegglampe trekantet**
- ◌ **Sylinderformet downlight**
- **Downlight**

* Belysning som ikke er målsatt er utenfor fokusområdet i denne oppgaven, og er derfor kun lagt ved som et forslag til belysning.

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr

Lokalisering:

OBS! Alle mål på kontrolleres på stedet.

Fase
Status

Tiltakshaver		Godkjent	
Oslo Kommune, Barne- og familieetaten		Kontroll prosjekt.	
		Sign.	Kontroll
Prosjekt		Filnavn	
Barnevernsinstitusjon Oslo		Bachelor.pjn	
Stensgata 43		Dato	
0451 Oslo		25.05.2016	
		Målestokk	
		1:100	
		Kontroll utferende	
		Sign.	Kontroll
Gnr./Bnr./Festnr.:		Tegningsnr.:	
47/114	IARK 203189	06	
Prosjektnr.:		Prosjektnr. for prosjekterende/lev.	
Bachelor			
Type tegning:			
Belysningsplan 2.etg			

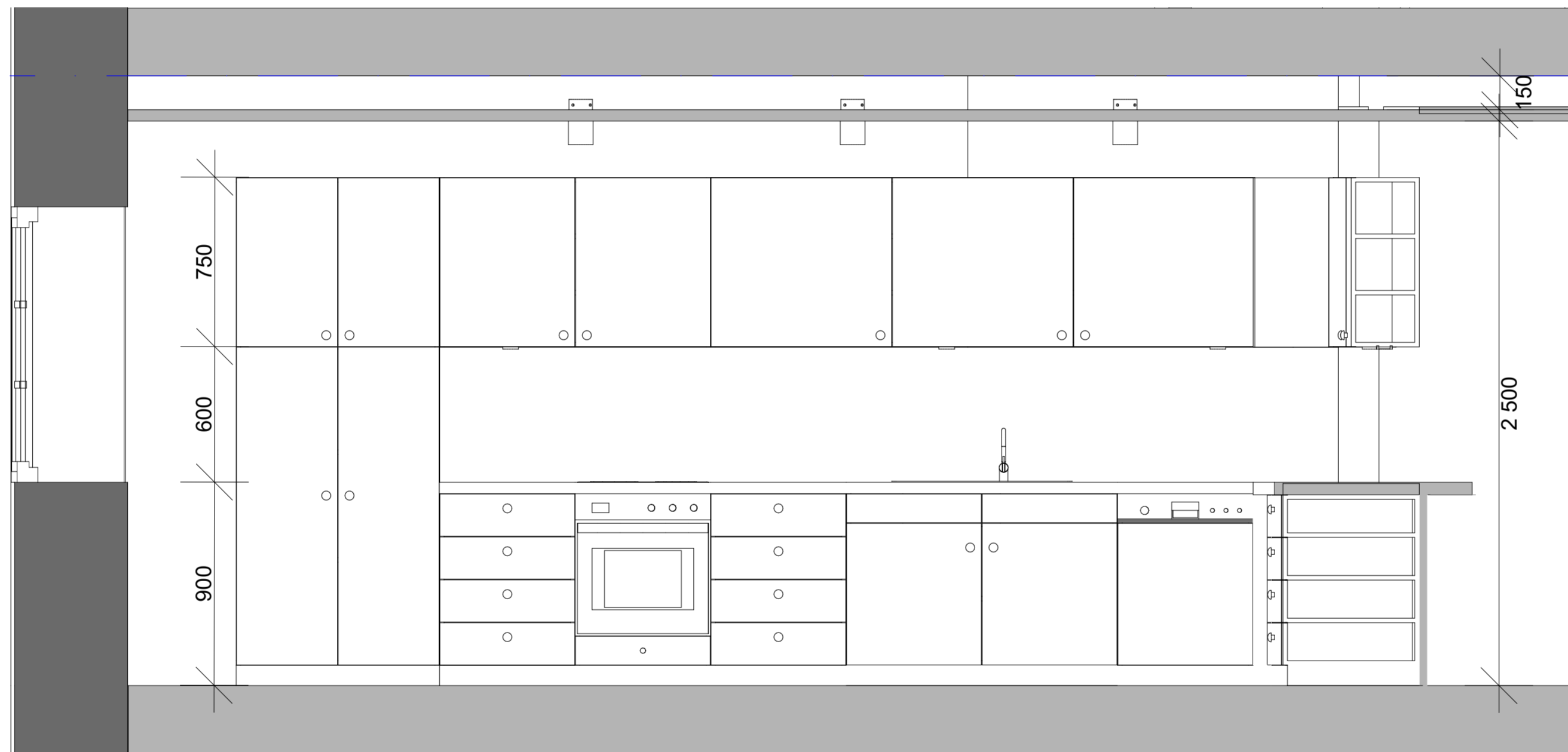
Snitt AA viser hoveddelen av kjøkkenet.

Nedsenket himling for å skjule ledninger og kontakter.

Belysningen er søyleformet.

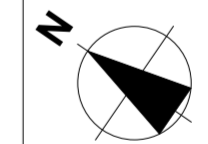
Alle kjøkkenbenker er 600mm høye.

Sprutsonen har en bildefoile som er skjermet av plexiglass.

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr

Lokalisering:

OBS! Alle mål på kontrolleres på stedet.

Fase
Status

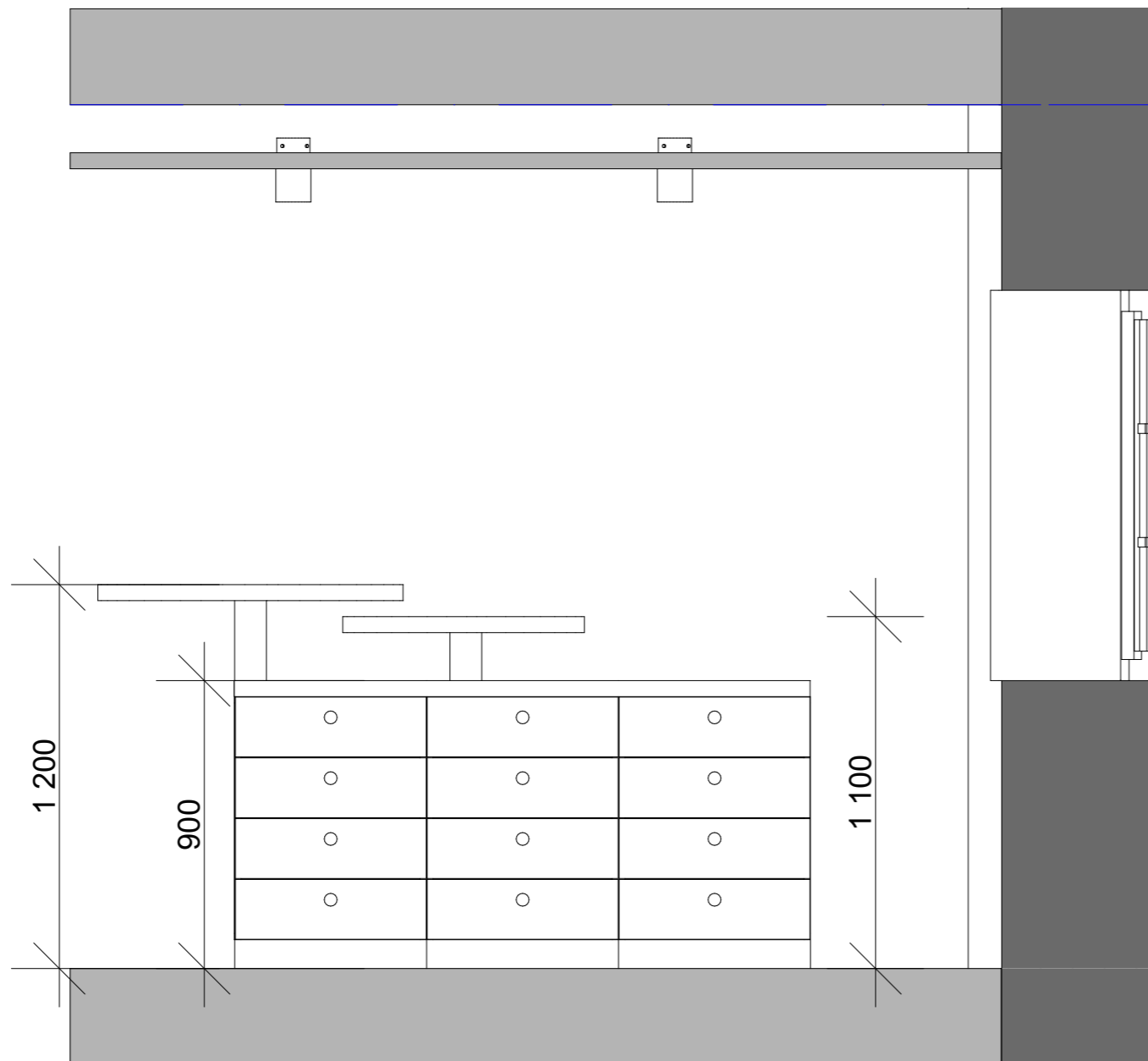

Tiltakshaver Oslo Kommune, Barne- og familieetaten	Godkjent
Prosjekt Barnevernsinstitusjon Oslo Stensgata 43 0451 Oslo	Kontroll prosjekt. Sign. Kontroll
Gnr./Bnr./Festnr.: 47/114	Tegningsnr.: 07
Prosjektnr.: Bachelor	Type tegning: Snitt AA
Finnavn Bachelor.pjn	Dato 25.05.2016
Målestokk 1:20	Kontroll utførende Sign. Kontroll
Prosjektnr. for prosjekterende/lev.	

Snitt BB viser kjøkkenøya.

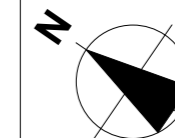
De to sirkelformede bordene i ulik høyde har overflate i hvitpigmenter heltre eik, og er montert på en metallsylinder, som er festet til kjøkkenbenken.

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr

Lokalisering:

OBS! Alle mål på kontrolleres på stedet.

Fase
Status

Tiltakshaver		Godkjent	
Oslo Kommune, Barne- og familieetaten		Kontroll prosjekt.	
Sign.		Sign.	Kontroll
Prosjekt		Filnavn Bachelor.pln	
Barnevernsinstitusjon Oslo		Dato 25.05.2016	
Stensgata 43		Målestokk 1:20	
0451 Oslo		Kontroll utførende	
Gnr./Bnr./Festnr.:	IARK 203189	Sign.	Kontroll
47/114			
Prosjektnr.:	Tegningsnr.:	Prosjektnr. for prosjekterende/lev.	
Bachelor	08		
Type tegning:			
Snitt BB			

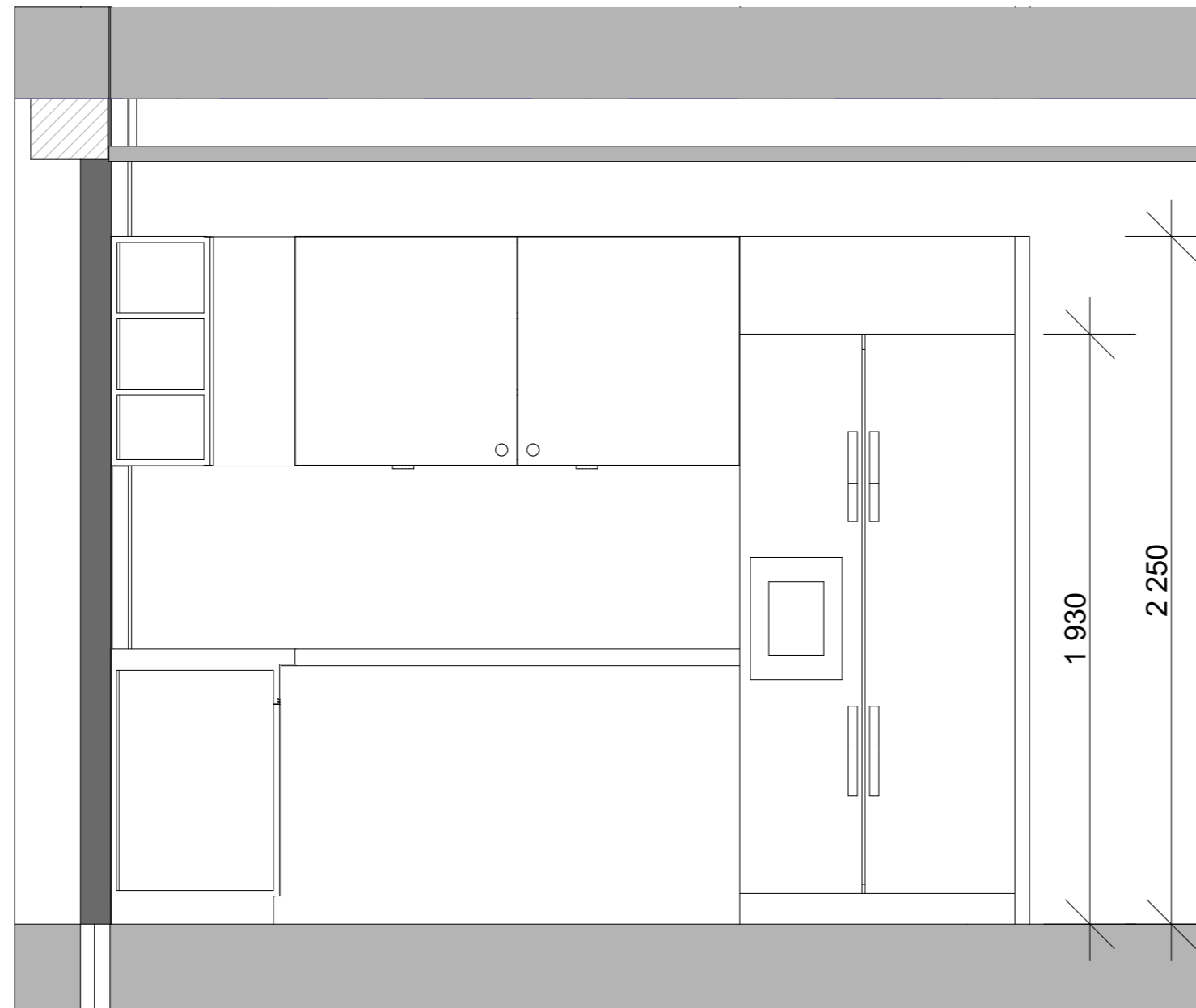

Snitt CC viser kortsiden av kjøkkenet mot stuen.

Det er åpning mellom kjøkkenbenken og overskapene, hvorav det på andre siden er en barløsning med innsyn mot kjøkkenet.

Kjøleskapet er innkledd i hvitpigmentert eik for at overrskapene og kjøleskapet skal se ut til å være i samme høyde fra stuen.

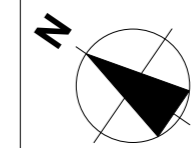
Under overskapene er det montert downlights.

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr

Lokalisering:

OBS! Alle mål på kontrolleres på stedet.

Fase

Status

Tiltakshaver		Godkjent	
Oslo Kommune, Barne- og familieetaten		Kontroll prosjekt.	
		Sign.	Kontroll
Prosjekt		Filnavn	
Barnevernsinstitusjon Oslo		Bachelor.pln	
Stensgata 43		Dato	
0451 Oslo		25.05.2016	
		Målestokk	
		1:20	
		Kontroll utførende	
Gnr./Bnr./Festnr.:		Sign.	Kontroll
47/114		IARK 203189	
Prosjektnr.:		Prosjektnr. for	
Bachelor		prosjekterende/lev.	
Tegningsnr.:		Tegningsnr.:	
09		09	
Type tegning:			
Snitt CC			

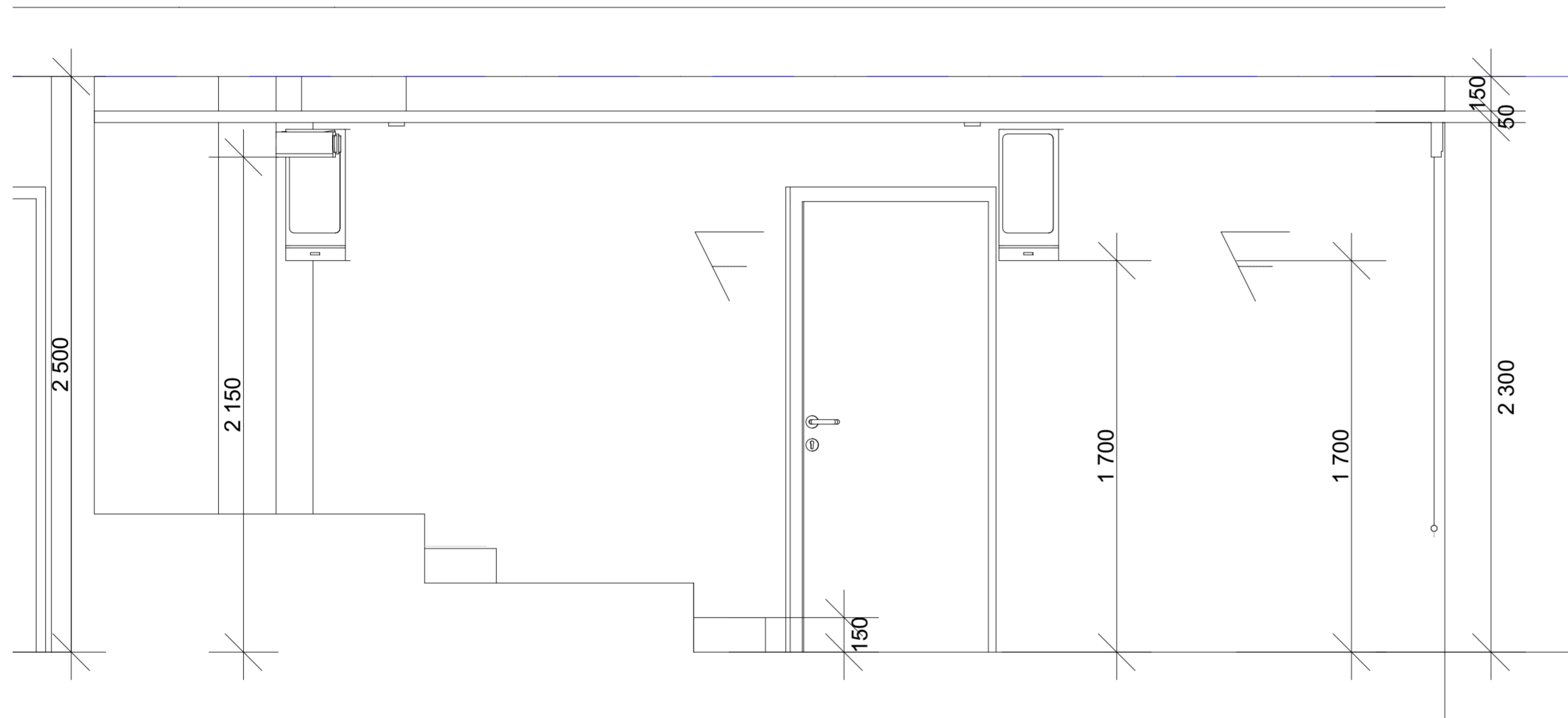
Snitt DD viser den ene veggen av kinorommet.

De to opphøyde seksjonene har et trinn mellom seg for å ikke gjøre stigningen for høy.

Belysningen er tilpasset bruken av rommet, derfor er det ikke mange belysningsarmaturer i dette rommet.

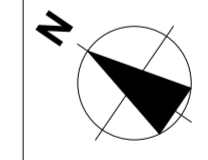
Høytalerne er hengt høyt opp på veggen for at det skal komme minst mulig i konflikt med gangsonen.

Det er frigjort mye gulvplass for at det skal være mulighet for flere sitteplasser i form av sakkosekker.

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr

Lokalisering:

OBS! Alle mål på kontrolleres på stedet.

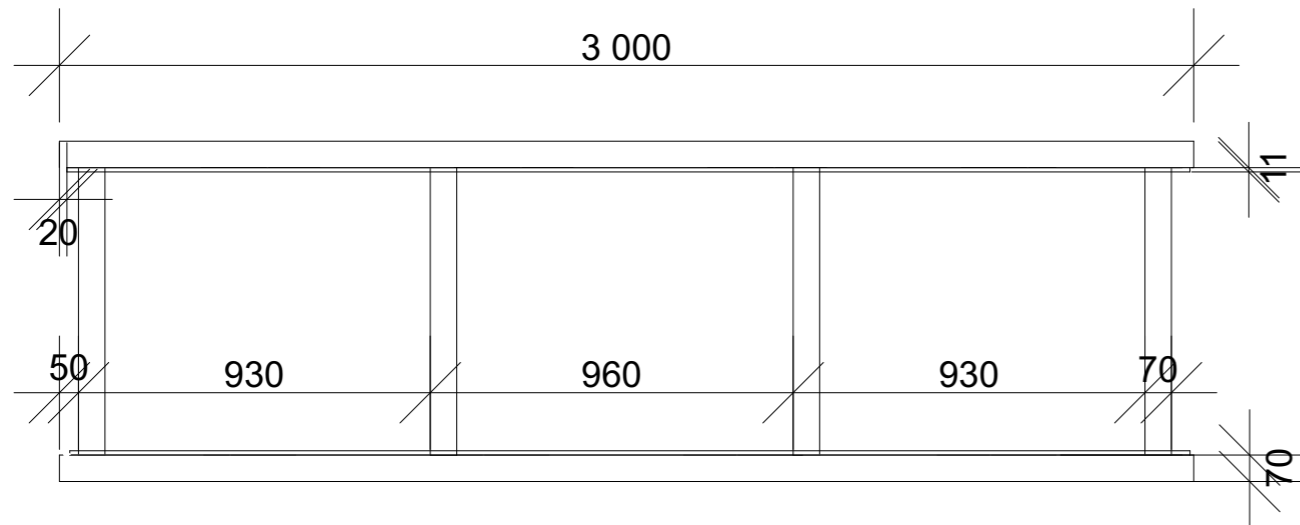
Fase
Status

Tiltakshaver	Godkjent
Oslo Kommune, Barne- og familieetaten	Kontroll prosjekt.
	Sign. Kontroll
Prosjekt	Filnavn Bachelor.pjn
Barnevernsinstitusjon Oslo Stensgata 43 0451 Oslo	Dato 25.05.2016
	Målestokk 1:20
	Kontroll utferende
Gnr./Bnr./Festnr.: 47/114	IARK 203189
Prosjektnr.: Bachelor	Tegningsnr.: 10
Type tegning: Snitt DD	Prosjektnr. for prosjekterende/lev.

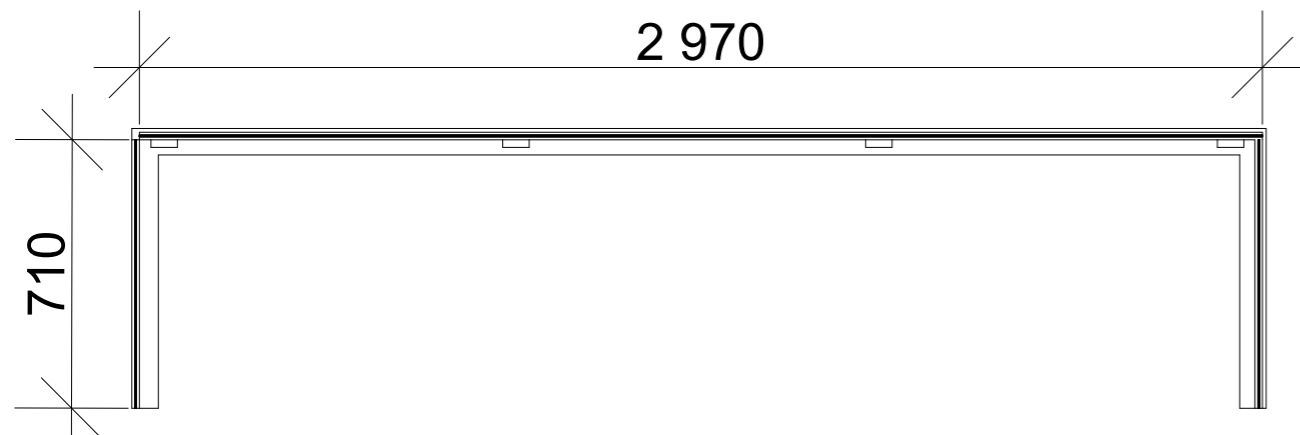
1. Viser bordet ovenfra uten bordplate. Stenderverket sveises sammen med bordbena.
2. Viser langsiden på utsiden med bordben.
3. Viser langside uten bordben(innmat)
4. Viser kortside uten treplate
5. Illustrasjon av festemekanisme for treplater. Festes i not og fjær.
6. Illustrasjon av selve monteringen.

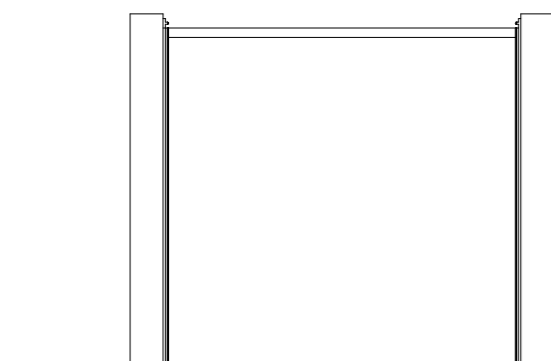
1.

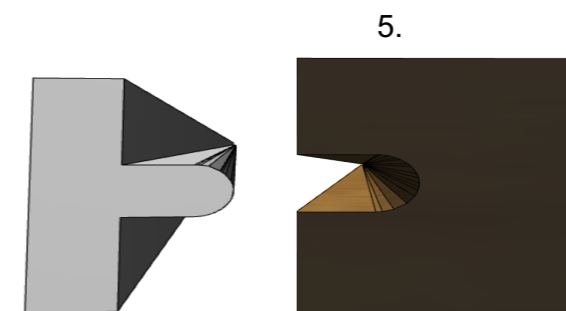
2.

3.

4.

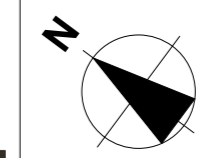
5.

6.

Rev	Nr	Beskrivelse	Dato	Sign	Kontr
-----	----	-------------	------	------	-------

Lokalisering:

OBS! Alle mål må kontrolleres på stedet.

Fase
Status

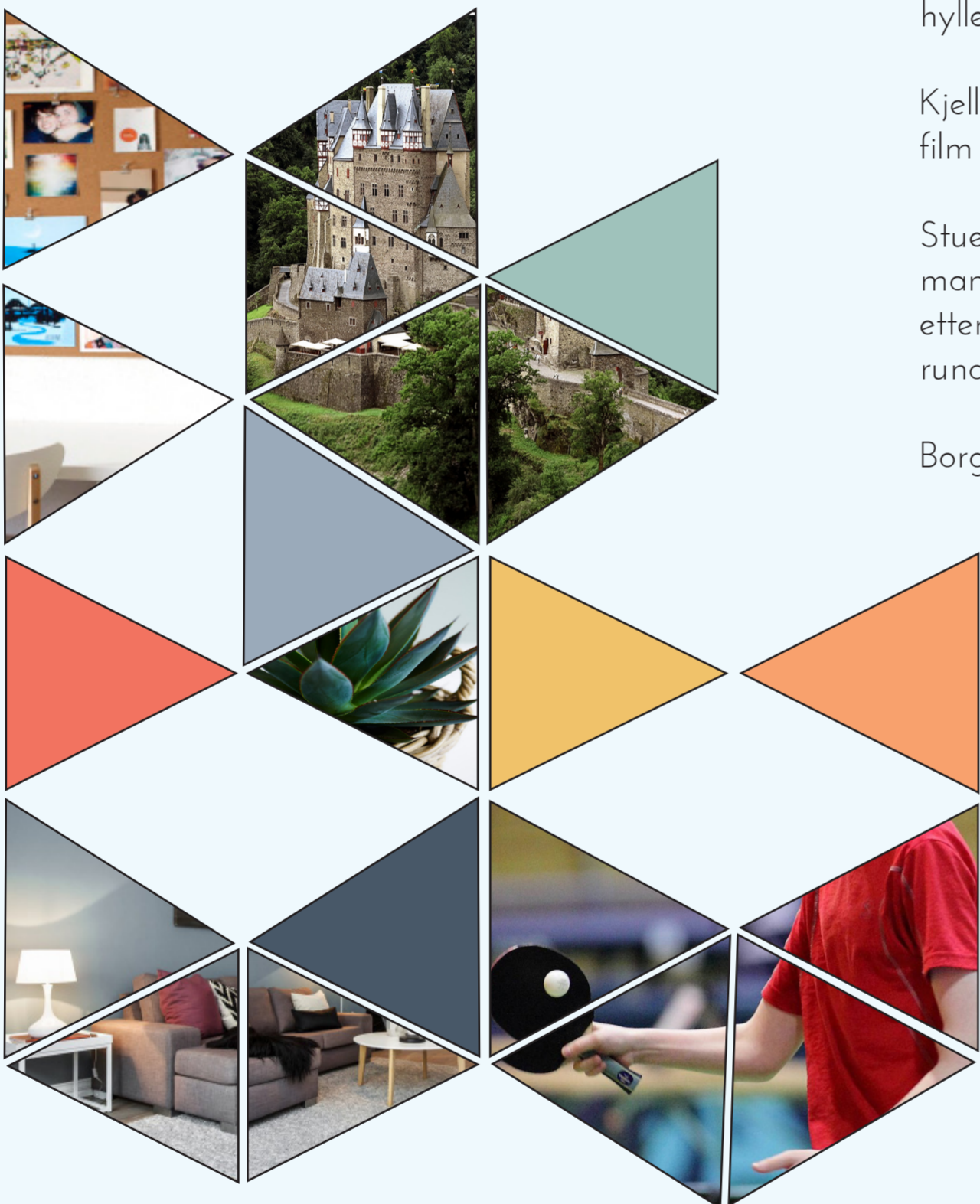
Tiltakshaver		Godkjent	
Oslo Kommune, Barne- og familieetaten		Kontroll prosjekt.	
Sign.		Sign.	Kontroll
Filnavn Bachelor.pln		Dato 25.05.2016	
Målestokk 1:20		Kontroll utførende	
Gnr./Bnr./Festenr.: 47/114		IARK 203189	
Sign.		Kontroll	
Prosjektnr.: Bachelor		Tegningsnr.: IA 11	
Type tegning: Skjemategning Spisebord		Prosjektnr. for prosjekterende/lev.	

Borgen ungdomshjem

Konseptet bygger på de kvalitetene vi finner i en borg - trygghet, beskyttelse og et hjem. De triangulære formene er inspirert av spirene vi finner i tradisjonelle borger.

Borgen Ungdomshjem er en moderne barnevernsinstitusjon som har lagt vekt på å sette ungdommene i fokus. Borgen er et hjem hvor du skal både se og kjenne trygghetsfølelsen.

I Borgen Ungdomshjem har alle beboere store lyse rom med eget bad. Alle beboere har muligheten til å personliggjøre sine rom ved å henge opp bilder på veggene og fylle hyllene med dine beste minner.

Kjelleren er utstyrt med ulike aktivitetsrom. Du kan velge mellom å spille bordtennis, se en film i kinosalen eller du kan sette fri dine kreative evner i hobbyrommet.

Stuen og kjøkkenet er hjertet av ungdomshjemmet. Her bidrar alle til å lage middag, før man samles rundt spisebordet. Dersom man ikke er helt utslitt etter en lang dag på skole, etterfulgt av de ulike aktivitetene kan kvelden fortsette i stuen - enten foran tven eller rundt spillbordet.

Borgen Ungdomshjem er tilrettelagt for at du skal kunne føle deg trygg - uansett situasjon!

BESKRIVELSE

Barnevernsinstitusjon Oslo

Versjon 1. - 25.05.2016

Bacheloroppgave 25.05.2016
203189

1.0 REVISJONSHISTORIKK

Dato	Versjon	Beskrivelse	Forfatter
25.05.16	1.0	Bacheloroppgave	203189

2.0 DISTRIBUTJONSLISTE

Oppdragsgiver: Oslo Kommune, Barne- og familieetaten.

Navn / organisasjon	Revisjon	Dato	Telefon / faks
Entreprenør	1.0	25.05.16	
Gulvlegger	1.0	25.05.16	
Eletriker	1.0	25.05.16	
Malemester	1.0	25.05.16	

3.0 INNLEDNING

Teknisk beskrivelse av fast og løst inventar, samt overflater av vegg gulv og tak.

Teknisk beskrivelse inneholder kun beskrivelse av et soverom.

3.1 OBS!

Alle mål må kontrollmåles på stedet!

3.2 Generelt

All maling er fra Jotun.

All belysning er fra Expo Nova.

Gulv, overflatebehandling, lim og montering er fra Skovin Gulv.

Alle møbler er fra Møbelringen.

4.0 BESKRIVELSE

Teknisk beskrivelse inneholder produkter og overflatebehandling for soverom #1

4.1 Rom

Beskrivelse	Forklaring	Prod / lev	Ant / kv.mn	Pris pr / stk
Himling	flekksparkling/pusses og 2 strøk maling. Farge NCS S 0502Y, hvit. Matt maling, glansgrad 15.	Jotun	37	
Vegger	Sparkling / pussing av skader 2 strøk maling av alle vegger. Med fargen NCS S 1515-B80G. Matt maling glansgrad 15.	Jotun	55	
Vegger	Tapet. Triangulære former i grønnblå/hvit utførelse. Navn: Trapez 2739. Rullbredde 53cm, lengde 10,05m	Borås Tapeter	2	
Gulv	Naturrøkt eik, heltre lamell, 20mm tykkelse. Navn: Skovin Smoke. Rustikk miks kvistsortering. Lange bord(3-5m) Bredde 145mm. 10% kapp er medberegnet i totalsummen.	Skovin Gulv	26	
Gulv	Gulvet behandles med hardvoksolje etter legging. Påfør 2 tynne strøk. Gjerne med et par dagers mellomrom. Navn: Osmo hardvoksolje nøytral 10L. Dekker 40m2	Skovin Gulv	1	
Gulv	Gulvet behandles med hardvoksolje etter legging. Påfør 2 tynne strøk. Gjerne med et par dagers mellomrom. Navn: Osmo hardvoksolje nøytral 2,5L Dekker 10m2	Skovin Gulv	1	
Gulv	Elastisk gulvlim. Påføres med tannsparkel spade. Ca. 3mm tykt lag Navn: Casco gulvlim parkett elastic plus 10L. Hellimes underside, ikke not og fjær. 1m2 pr.1L	Skovin Gulv	2	
Gulv.	Montering. Byggeherre utnevner firma.	Skovin Gulv	26	
dør og vinduskarm er	Sparkling og pussing av skader 2 strøk maling. Dørkarmer og vinduskarmer males i NCS S 0502-Y. Blank, glansgrad 80.	Jotun	25	
Skrivepult	Skrivepult i eik. Overflaten består av hvitpigmentert eik L1800xB640. Understell består av dobbeltrøkt eik L640xH720.	Møbelringen	1	
Kontorstol	Per kontorstol. Trekkes i MØRK ULL STOFF OG STIL. (D) 56cm x (H) 86cm x (L) 41cm x (B) 56cm. Hev og senk funksjon	Møbelringen	1	
Seng	Rammeseng Svane Nobel 120cmx200cm. Pure Elastec overmadrass. Trekk i crevin light gre ull. Sengeben 19cm square oak, lys eik.	Møbelringen	1	

Persienne	Aluminiumpersienner. Spesialbestilles i fargen: S1515-B80G	Lady solavskjerming	1	
Garderobes kap	Hvitt i 12 mm foliert spon. Med 2 dører og 3 skuffer.(D) 50cm x (H) 210cm x (B) 110cm	Entreprenør	1	
Sjenk	Sjenk i hvit/eik struktur med 2 dører og 3 skuffer. Metalluttrekk i skuffer. Ben i massiv eik.	Møbelringen	1	
Bokhylle	Bokhylle i massivt tre. Fleksible hyller som kan tilpasses etter behov. Overflatebehandling lyse eikebord som hyller, hvitmaltepigmentert eik på utside.	Møbelringen	1	
Taklampe	Case ceiling ø16. sokkel i aluminium, skjerm i frostet glass. Produsent Tobias Grau.	Expo Nova	1	
Bordlampe	John table stand. Mørkt metall. Produsent Tobias Grau.	Expo Nova	1	
Gardiner				
Totalt				

4.3 Total

Beskrivelse	
Rom	
Totalt eks MVA	

TOTALT INKL MVA

Pris

0
0

Pris
0
0

0

Bacheloroppgave vår 2016

BOP 3101

”Denne bacheloren er gjennomført som en del av utdannelsen ved Høyskolen Kristiania. Høyskolen Kristiania er ikke ansvarlig for oppgavens metoder, resultater, konklusjoner eller anbefalinger.”

Forord

Denne bacheloroppgaven er skrevet som en avsluttende del av interiørarkitekturutdanningen ved Høyskolen Kristiania.

Oppgaven belyser problematikk ved barnevernsinstitusjoner, og hvordan interiør kan ha en innvirkning på trygghetsfølelse blant beboerne.

Ved å utforme en barnevernsinstitusjon, har jeg lært mye om et annet fagfelt, samtidig som jeg har fått fordype meg i institusjonsdesign. Barnevern og hvilke tiltak som fremmer trygghet er noe jeg personlig er svært interessert i. Så at jeg fikk muligheten til å kombinere disse to resulterte i en svært læringsrik og spennende bacheloroppgave for min del.

Jeg vil benytte anledningen til å rette en stor takk til min veileder, Ann-Cecilie Hopstock. Takk for et herlig engasjement, konstruktive tilbakemeldinger og gode tips til utførelse underveis!

Jeg vil også takke alle informanter som har bidratt med gode svar og tips, spesielt vil jeg trekke frem bestyrer Jan-Crister for utfyllende tilbakemeldinger og herlig engasjement for oppgaven!

Oslo, 25.05.2016

Sammendrag

Jeg har tilrettelagt for at beboerne i institusjonen ved hjelp av interiør skal kjenne på trygghets- og hjemmefølelse. Jeg har benyttet mange pensumbøker fra barnevernspedagogutdanningen for å få best mulig forståelse av problemområdet. Ved å sammenfatte den nye kunnskapen om barnevern og tidligere kunnskap fra interiørarkitektutdanningen, har jeg oppnådd et resultat som er omfattende og helhetlig.

Jeg har tatt utgangspunkt i de bærekraftige prinsippene både i henhold til utforming av konsept og materialvalg. Jeg har også blitt utfordret til å tenke design på en ny måte. Blant annet har det vært viktig å sette seg inn i barns sansestimulering av farger og former. Jeg har også hatt en ekstra utfordring med tanke på at jeg har utformet en barnevernsinstitusjon som har atferdsproblematikk som en del av hverdagen. Jeg har blant annet jobbet med å finne farger som stimulerer sansene, samtidig som de skal oppleves som rolige. Jeg har også fokusert på å ha tunge eller faste møbler og dekor, slik at trygghetsfølelsen ivaretas ved utagering. Et eksempel på et slikt tiltak er de selvdesignede spisebenkene og spisebordet. Jeg valgte å ikke ha løse stoler, da disse enkelt kan løftes opp å kastes dersom det oppstår en amper situasjon.

Motivasjonen for denne bacheloroppgaven kommer primært fra min interesse for barn og unges trygghetsvansker. Jeg har også kjennskap til flere som har vært under barnevernet som har fortalt at de ikke følte seg trygge i en institusjon og at de heller ikke kjente på at dette var hjemmet deres. Med min kunnskap har jeg nå klart å tilrettelegge for at barn og unge skal kunne føle på hva det vil si å være en del av et hjem, uavhengig av at de er beboer ved en barnevernsinstitusjon.

Innholdsfortegnelse

Begrepsavklaring	1
Innledning	2
Kontekst	3
<i>Årsaker til institusjonsopphold</i>	4
Metode	4
<i>Datainnsamling</i>	4
<i>Primærkilder</i>	5
<i>Sekundærkilder</i>	6
<i>Anonymitet</i>	6
<i>Observasjon</i>	7
<i>Tankekart</i>	7
<i>Katalogmetoden</i>	8
<i>Skisserull som metode</i>	8
<i>Gangen i prosjektet</i>	9
<i>Utfordringer</i>	9
Hoveddel	10
<i>Interiørets rolle i institusjonen</i>	10
<i>Forskjeller mellom private og offentlige barnevernsinstitusjoner</i>	11
<i>Brukernes mulighet til å "designe" eget rom</i>	11
<i>Under- og overstimulering av sansene</i>	12
<i>Trygghet</i>	12
<i>Normalisering av omgivelsene</i>	13
<i>Tiltak for trygghet- og hjemmefølelse</i>	14
<i>Om konseptet</i>	15
Designvalg rom for rom	16
Konklusjon	19
Litteraturliste:	20
Vedlegg	22

Begrepsavklaring

Institusjoner for ungdom med alvorlige atferdsproblemer

Ungdommene som blir plassert i denne typen institusjon er de som sliter med verbal og fysisk aggresjon. Institusjonene kjennetegnes ved at de har et isolat/skjermingsrom, ansatte som er tilstede døgnet rundt, og ulike grep i interiøret. Dette kan være blant annet få 90 graders vinkler på hjørner, tunge møbler og få løse gjenstander.

Barnevernet

Barnevernet skal være en garanti for at alle barn og unge sikres omsorg, trygghet og utviklingsmuligheter. Det er kommunen som har ansvaret for barnevernstjenesten.

Barnevernet har som sin spesielle oppgave å ta vare på de mest utsatte barna. Det skal beskytte barn mot omsorgssvikt og motvirke at barn lider fysisk og psykisk overlast. Blir barnevernet kjent med slike forhold, har det en lovbestemt plikt til straks å undersøke hvordan barnet har det, og om nødvendig sette i verk tiltak.

Beboer

En beboer er den som bor i institusjonen. Jeg benytter betegnelsen beboer, nettopp for å understreke at de som bor der selv har ansvar, både for deg selv, huset og de øvrige beboerne (Garsjø 2008, 26).

Isolat/skjermingsrom

Isolat og skjermingsrom er to begreper som blir benyttet om hverandre, men skjerming er et begrep som ikke er tilknyttet like negative assosiasjoner til seg som isolat har.

Isolat/skjermingsrom er et rom som kan benyttes i situasjoner hvor den enkelte beboer enten er til fare for seg selv eller øvrige beboere. Dersom det er nødvendig å isolere beboeren, jf. første ledd, skal minst en av personalet alltid være til stede i rommet eller i naborommet med ulåst dør til skjermingsrommet. Skjerming er bare tillatt i rom med vindu og med minst 8 m² gulvflate. Bruk av isolat/skjerming kan besluttes av institusjonens leder eller den han/hun gir fullmakt(Regjeringen).

Bufdir: Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet.

Bufetat: Barne-, ungdoms-, og familieetaten.

Innledning

Norge var det første landet i verden som fikk et offentlig barnevern. Dette skjedde i 1896, da loven om ”forsømte børns behandling” ble vedtatt.

Barneverninstitusjonene i Norge drives av det offentlige (Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat) og kommunene), ideelle organisasjoner og andre private aktører. Bufetat har etter barnevernloven ansvaret for etablering og drift av barneverninstitusjoner, og godkjenning av private og kommunale barneverninstitusjoner(Bufdir).

Barnevernet skal bidra til at barn og unge får trygge oppvekstvilkår. Barnevernets hovedoppgave er å sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, får nødvendig hjelp og omsorg til rett tid(Regjeringen)

I 2014 fikk 4% av barn og unge i alderen 0-22 hjelp fra barnevernet. Dette utgjør totalt 53 088 barn og unge. Barn og ungdommer plassert i barnevernsinstitusjoner utgjorde totalt 9% av denne gruppen(Bufdir). Det er omsorgssvikt som er den vanligste årsaken til at unge tas ut av hjemmet, men årsaker som rusavhengighet og atferdsproblemer ligger også høyt på listen over årsaker. Barnevernsinstitusjonen jeg har valgt å utforme går under kategorien ”alvorlige atferdsproblemer”. Dette er en utsatt gruppe ungdommer som mottar hjelpetiltak fra barnevernet slik at situasjonen deres ikke skal forverres ytterligere.

I denne oppgaven har jeg valgt å ikke fokusere mye på utformingen av areal påberegnet de ansatte, men jeg har lagt til rette for at det er tilstrekkelig med plass, men ikke lagt vesentlig vekt på det estetiske ved disse rommene.

Bygningen jeg har valgt drives i dag som en barnevernsinstitusjon. Dette bidro til å gjøre meg bevisst på hvor stort areal jeg trengte å beregne til de ulike sonene/rommene. Bygningen har totalt fire etasjer. Jeg har valgt å forholde meg til kun tre av de. Her finnes det altså rom for utvidelse både for beboerrom og areal til de ansatte, dersom det skulle være nødvendig i fremtiden.

I motsetning til hvordan barnevernsinstitusjoner fremstår i dag, har jeg valgt å undersøke i hvilken grad interiøret spiller en rolle i barn og unges opplevelse av trygghet. Jeg har gjennomgående i oppgaven hatt fokus på at dette skal fremstå som et hjem, og ikke en institusjon. Farge- og materialvalg, samt valg av møblement har vært viktig for å gi ungdommene oppfattelsen av at ”her bor vi” og ikke ”her er vi plassert”.

Problemstillingen i denne bacheloroppgaven har følgende ordlyd: Hvordan kan det fysiske miljøet bidra til økt trygghetsfølelse blant barnevernsbarn i institusjon?

Kontekst

Hva er et hjem?

Olav Garsjø er sosiolog og førsteamanuensis ved barnevernsstudiet ved Høyskolen i Oslo og Akershus. Garsjø beskriver et hjem som et fast oppholdssted i motsetning til noe midlertidig. Det er her vi utfører hverdagslige aktiviteter slik som å sove, spise, lese avisen og sysler med andre aktiviteter. Vi skal ha mulighet til å få utløp for våre følelser. Hjemmet er en arena for krangel og hygge, samt en arena hvor vi kan få både hjelp og trøst. Det er også sagt at et hjem ikke er et sted, men en følelse. Denne følelsen skapes blant annet av menneskene rundt deg, og de fysiske omgivelsene du oppholder deg i (Garsjø 2008, 22).

En av primærforskjellene mellom et vanlig hjem og en institusjon er at ens familie er erstattet med fagpersoner og andre voksenpersoner som får lønn for å være der. Dette kan føre til at institusjonslivet ofte styres av målrettet aktivitet. Eksempelvis ligger det ofte en terapeutisk og/eller oppdragelsestanke bak organiseringen av institusjonslivet. Dette kan oppleves som kunstig, da normsettet ofte er tilpasset et behandlingsmessig forhold (Garsjø 2008, 24). Et konkret eksempel på dette kan være samtalen som foregår rundt middagsbordet.

De senere årene har det derimot blitt et større fokus på å minke forskjellene mellom et vanlig hjem og en institusjon. Tidligere fant vi langt flere store institusjoner, men vi ser nå at disse i stor grad blir erstattet med mindre boenheter der det er lagt vekt på en mer hjemlig atmosfære. I de fleste institusjonene tar beboerne i større grad del i husarbeidet og matlagingen enn tidligere. Det har også i større grad blitt akseptert å ha personlige eiendeler på rommene og i fellesarealer. Garsjø (2008, 25) trekker frem at dette er sentrale faktorer som bidrar til å gjøre institusjonen mer hjemlig for beboerne. Når ungdommene bor på barnevernsinstitusjonen deltar de i dagliglivet på institusjonen, går på vanlig skole og deltar på fritidsaktiviteter. De aller fleste har regelmessig kontakt og samvær med egen familie. Dette er faktorer som bidrar til økt trygghetsfølelse og normalisering av både situasjonen og omgivelsene.

Årsaker til institusjonsopphold

Det kan være mange ulike årsaker til at barn og unge blir plassert i institusjon. Det kan være at de har opplevd omsorgssvikt eller at de selv sliter med rusproblemer eller annen kriminalitet. Det finnes ulike barnevernsinstitusjoner, her rangert etter økende alvorlighetsgrad: 1. institusjoner for ungdom, 2. institusjoner for ungdommer med alvorlige atferdsvansker, 3. akutt- og utredningsinstitusjoner, 4. rusplassering. De fleste barnevernsinstitusjoner er rettet mot ungdom, da det er mest ønskelig å plassere barn under 12 år i fosterfamilie (Bufdir).

Jeg har valgt å utforme en institusjon for kategori 2. Institusjoner for ungdommer med alvorlige atferdsvansker. Det finnes mange årsaker til hvorfor ungdommer har atferdsvansker, og om det er fare for videreutvikling. Bufdir påpeker at det er viktig at denne gruppen ungdommer får behandling ut i fra hvilken alvorlighetsgrad atferdsvanskene deres har. Det finnes tre underkategorier for kategori to; 1. Ungdom som har lav risiko for videreutvikling av atferdsvansker, 2. høy risiko for videreutvikling og 3. ungdom med vedvarende rusmisbruk. Jeg har valgt å fokusere på underkategori 1.

Bufdir har listet et sett med rettigheter beboerne har når de bor på institusjon. Her er et utdrag: Du har rett til å føle deg trygg i institusjonen. De voksne har ansvar for at alle opplever trygghet og trivsel. For at alle skal ha det trygt og godt, må alle ta hensyn til hverandre. De som jobber på institusjonen skal bry seg om deg og de skal ta godt vare på deg. De skal møte deg på en god måte og hjelpe deg når du trenger hjelp. De skal gjøre det de kan for at du skal trives og utvikle deg i en positiv retning. (Bufdir)

Metode

Datainnsamling

Grunnlaget for denne oppgaven er i hovedsak sekundærkilder, men blir godt supplert av primærkildene. Jeg har vært avhengig av å benytte mye sekundærdata for å kunne underbygge resultatene fra intervjuene. Sekundærkildene består i hovedsak av pensumbøker ved barnevernspedagogutdanningen, avisartikler, master- og doktoroppgaver, statistikk og dokumentarfilmer.

Primærkilder

Jeg ønsket å komme i kontakt med barnevernspedagoger og bestyrere i de ulike institusjonskategoriene. Jeg angrep dette ved å sende ut et kvalitativt spørreskjema til et utvalg på 30 barnevernsinstitusjoner. Grunnen til at jeg valgte å sende mail, var at jeg fikk en kommentar fra en barnevernspedagog som mente at jeg ville ha større sjans til å få respons med denne fremgangsmåten. Hun trakk frem at bemanningen på institusjonene ofte er litt dårlige, og at en telefonsamtale ville kunne gi meg kortere svar enn om de fikk mulighet til å svare når de selv hadde tid. Dette viste seg og stemme veldig godt, da jeg ble møtt med ”jeg har ikke tid nå” når jeg ringte for å purre. Svarprosenten ble ikke optimal, men ga meg likevel et godt innblikk i hvordan situasjonen er i de ulike institusjonene. Jeg kom også i kontakt med en bestyrer for en atferdsinstitusjon som var veldig engasjert i oppgaven min, og som jeg fikk mailet mye med. Han svarte meg raskt på samtlige oppfølgingsspørsmål jeg hadde og ble en av mine viktigste informanter i denne oppgaven. Den eneste kategorien som jeg ikke fikk respons fra, var kategori 4. rusplassering.

Jeg fikk også gjennomført et telefonintervju med en bestyrer ved en akutt- og atferdsinstitusjon. Dette var et vellykket intervju, da bestyreren tok seg god tid til å besvare mine spørsmål. Dette intervjuet var det bestyreren selv som fastsatt tid på, og han fortalte meg at han hadde én time til rådighet. Jeg valgte å ta lydopptak av dette intervjuet, slik at jeg kunne gi han mest mulig oppmerksomhet underveis. På denne måten ble jeg også mer frigjort, og jeg fikk stilt flere spontane oppfølgingsspørsmål enn om jeg hadde notert intervjuet underveis.

Jeg hadde et kvalitativt intervju med en barnevernspedagog på den samme institusjonen jeg gjennomførte observasjon ved. Dette intervjuet ble veldig informativt, da hun konkret kunne vise til tiltak de hadde gjennomført, og hva som kunne behøvd en forbedring. Dette intervjuet fikk jeg tid til å renskrive mens jeg fremdeles var i institusjonen. På denne måten kunne jeg henvende meg til den ansatte dersom jeg hadde flere oppfølgingsspørsmål.

Jeg kom også i kontakt med en tidligere beboer ved en institusjon. Dette gav meg et innblikk i hvordan hverdagen i institusjon oppleves fra en beboers perspektiv. Dette intervjuet gav meg mye nyttig informasjon, og intervjuobjektet hadde veldig mange innvendinger på hva som kunne forbedres i institusjonene. Den aktuelle beboeren hadde også fått oppholdet på avstand

og var i større grad kapabel til å kunne se mer objektivt på institusjonsopplevelsen enn en nåværende beboer ville ha.

Jeg valgte også å sende intervjuoppsettet mitt til lederen av institusjonen ”landsforening for barnevernsbarna”. Hun er utdannet barnevernspedagog og jobbet tidligere i en barnevernsinstitusjon. Hun hadde også en interesse for hvordan institusjonene er utformet, og gav meg en del konkrete innvendinger på hva som manglet, og en litt ny måte å tenke institusjonsdesign på.

Sekundærkilder

Jeg har valgt å benytte meg av sekundærdata primært fra barnevernspedagogutdanningen. Jeg har lest og referert til de mest sentrale bøkene som stod oppført for barnevernspedagogutdanningen under temaet ”barnevernsinstitusjoner”. Det var essensielt for meg å kunne sette meg godt inn i temaet, og jeg mener at dette var den beste tilnærmingen.

På Bufdir sine hjemmesider ligger det bilder ute av de fleste barnevernsinstitusjonene. På denne måten fikk jeg et lite innblikk i hvordan interiøret i institusjonene var utformet. Her fikk jeg også lest hvilke tiltak de hadde gjort for det sosiale i institusjonen.

I oppstartsfasen så jeg to dokumentarfilmer som omhandlet barnevernsinstitusjoner. Begge to hadde trygghet som et av temaene, og hadde derfor en relevans for min oppgave, selv om de ikke tok opp interiørets innvirkning. Dokumentarfilmen om motivasjonskollektivet på Eidsvoll (Med tvang skal vondt fordrives) belyste negative aspekter ved institusjonslivet. Her ble det fortalt om tvang og innesperring. I kontrast omhandlet den andre dokumentarfilmen en institusjon i Bergen som ikke hadde like strenge regler, Historien om Ragnhild. Kunnskapen jeg satt igjen med etter å ha sett disse to dokumentarene bidro til at jeg valgte å utforme en institusjon for ungdom med atferdsproblemer, og ikke en lavrisikoinstitusjon som jeg opprinnelig hadde tenkt.

Anonymitet

I mailene jeg sendte ut informerte jeg om at oppgaven ikke ville inneholde sensitiv informasjon, men at jeg likevel kom til å anonymisere ansatte og hvilke institusjoner de jobbet ved. Anonymisering er mest relevant når oppgaven omhandler sensitiv informasjon,

men jeg valgte likevel å informere om dette. Årsaken til at jeg ønsket å opplyse om at jeg anonymiserer alle svar, var fordi jeg er av den oppfatning at intervjuobjektet føler seg tryggere på å dele informasjon om institusjonens omgivelser. Dersom jeg skulle gått ut med fullt navn på ansatte og institusjonen mener jeg at intervjuobjektene kunne valgt å svare mer ”pedagogisk korrekt” på svarene, enn å faktisk skildre virkeligheten. Alle informanter har i denne oppgaven fått fiktive navn, slik at uttalelser ikke kan spores tilbake til enkeltpersoner.

Observasjon

I bygningen jeg har valgt drives det i dag en barnevernsinstitusjon. Denne var på grunn av de strenge retningslinjene mange av institusjonene har, dessverre ikke mulig for meg å besøke. Jeg foretok derfor observasjonen i en annen barnevernsinstitusjon. Selv om bildene jeg så på Bufdir sine hjemmesider gav meg mye informasjon om forholdene/interiøret i institusjonen, var det nødvendig å foreta en observasjon for å kunne virkelig se seg om og la sansene kjenne på bygningen. Jeg fikk en grundig omvisning i institusjonen av en ansatt som var utdannet barnevernspedagog. Hun jobbet medleverturnus og bodde på institusjonen i én uke av gangen. Hun kom med mange innspill til forbedringer i den institusjonen, som jeg også har tatt med meg videre.

Tankekart

Jeg benyttet tankekart for å bygge et konsept til barnevernsinstitusjonen. Måten jeg anvendte denne metoden på var å lage fire tankekart med hovedordene: barnevernsinstitusjon, ungdom, hjem og trygghet. Når man har formet et midtpunkt i tankekartet skriver man videre hva man assosierer med de ulike ordene. Et eksempel på en gren kan være hjem-familie-omsorg-trygghet. Her har man da fått tre nye ord å bygge videre på. Fordelen ved å lage flere tankekart med ulike. Lerdahl (2011, 124) fremhever også viktigheten av å samle informasjon og ideer som kommer opp underveis, og at det derfor vil være nyttig å benytte seg av denne kreative metoden flere ganger. Jeg synes også at denne metoden fungerer svært godt når man søker etter konseptnavn. Da har man de ulike assosiasjonsordene foran seg, og man vil kunne finne spennende koblinger man ikke ville hatt dersom man ikke hadde benyttet seg av denne metoden.

Katalogmetoden

Denne metoden går ut på å lete etter inspirasjoner og assosiasjoner, som kan hjelpe designeren videre i den kreative prosessen. Katalogmetoden har ikke en konkret fremgangsmåte, så her er det rom for individuelle tilpasninger. Jeg har valgt å benytte meg av interiørblader, sosiale medier og ulike designnettsider da jeg gjennomførte metoden.

Idékatalogen Pinterest er en nettside som er designet nettopp for dette formålet. Her kan man lage ulike tavler/moodboard til ulike temaer. Eksempelvis har jeg opprettet en tavle for de ulike rommene i bygningen min. Jeg har søkt etter diverse bilder som er knyttet opp mot mitt konsept, ulike fargesammensetninger og såkalte ”smarte løsninger”. Jeg synes denne metoden er veldig enkel å gjennomføre, samtidig som funnene er veldig informative. Med dette mener jeg at denne metoden er veldig aktuell å benytte seg av dersom man designer for en målgruppe man ikke nødvendigvis har så mye personlig kjennskap til. Jeg designer blant annet soverom for ungdommer mellom 12-18 år og jeg hadde et behov for å forstå hva de synes var ”kult” når det gjelder interiør. Ved å se på andres rom og forstå designet bak, gir dette inspirasjon og innblikk slik at man kan bygge et konsept som er i tråd med hva ungdommer liker.

Fordelene ved denne metoden er mange, men jeg vil primært trekke frem at man får mye inspirasjon fra ulike arenaer som interiør, grafisk design og arkitektur, designere og ikke minst privatpersoner.

Ulempen ved denne metoden er at man kan falle i plagiatfella. Her er det altså viktig å presisere at dette er en metode som skal benyttes som inspirasjon og ikke kopiere andres idéer.

Skisserull som metode

Å tegne på skisserull går simpelthen ut på å skisse på en papirrull. Skisserull er en metode som er svært aktuell for oss som studerer interiørarkitektur. Her kan man se sin egen progresjon kronologisk, og dersom man hadde en god idé tidligere som man vil gå tilbake å jobbe videre med, er den enkel å finne igjen. Senere i prosessen er det vanlig å klippe opp skisserullen å samle de skissene som omhandler samme tema/rom. Jeg har valgt å benytte skisserullen til å skisse ulike planløsninger, finne konsept og til å skisse egendesignede objekter. Skisserullen fungerer også for meg som en ”notatbok”, her skriver jeg bemerkninger til meg selv, slik som ting jeg må huske å ta stilling til senere i prosessen.

Fordelen med skisserull er at det er en fin måte å samle alle skisser og tanker på, på en strukturert måte.

Gangen i prosjektet

Innledningsvis hadde jeg valgt et annet bygg. Midtveis i prosjektet valgte jeg å bytte bygg til et mye større slik at jeg fikk inkludert alle rom jeg ønsket. Jeg følte også at oppgaven ble mindre enn jeg ønsket, og i den nye bygningen fikk jeg utfordret meg selv mer, og bevist bedre hva jeg har lært under denne utdanningen. Jeg jobbet veldig mye med romfordeling og størrelsesforhold ved den første bygningen, så overgangen ble ikke veldig vanskelig. Ved det nye bygget fikk jeg muligheten til å ha flere beboere, noe som jeg mener styrket oppgaven ved at løsningen ble mer omfattende og kompleks. Jeg har valgt å legge mye fokus på å sette meg inn i barnevernsfeltet, da jeg følte det var nødvendig med et godt innblikk i de ulike utfordringene institusjonsopphold kan innebære. Jeg har lagt mye energi i det teoretiske aspektet ved denne oppgaven. Dette var høyst nødvendig for at jeg skulle klare å løse problemstillingen min interiørmessig.

Utfordringer

Det har vært en del utfordringer underveis når det kommer til kommunikasjon med ulike barnevernsinstitusjoner. Mange hadde ikke tid å avse til intervju og observasjon. Observasjon var spesielt vanskelig å få til på grunn av strenge regler for besøk blant mange av institusjonene. Det var en del institusjoner som også besvarte henvendelsen min med at de kun hadde kapasitet til å besvare bacheloroppgaver for barnevernspedagog- og miljøterapiutdanninger. To av personene jeg var i kontakt med virket også litt skeptiske innledningsvis og poengterte at de ikke hadde særlig erfaring og kunnskap om interiør. Her kunne det med andre ord lønt seg med en annen fremgangsmåte for mail-intervjuene. På bakgrunn av lav svarprosent er jeg likevel tilfreds med innsamlet data gjort i intervjurunden. Det ble mye gjentakelser blant respondentene etter hvert, og dette er noe som tyder på at man har fått representative data.

Hoveddel

Interiørets rolle i institusjonen

De siste årene har flere forskere viet oppmerksomhet til den bygningsmessige og innredningsmessige utformingen av institusjoner. Larsen(2009, 78) beskriver det hun kaller institusjonens materialitet, kommuniserer til ansatte, klienter og besøkende. Det finnes institusjonsbygninger som kommuniserer normalitet, og bygninger som kommuniserer anormalitet, det finnes bygninger som skaper dialog, og bygninger som fremmer monolog, det finnes bygninger som gir håp, og bygninger som skaper oppgitthet(Halvorsen 2012, 144). Utformingen av en barnevernsinstitusjon er med andre ord veldig kompleks. Det er ønskelig å bygningens fasade skal kommunisere trygghet og hjemlighet. Bygningen skal helst ikke seg mye ut fra resten av bebyggelsen. Dette er for å signalisere at dette er et hjem og ikke en offentlig institusjon. I bygningen jeg har valgt drives det i dag en barnevernsinstitusjon, og bygget har en lang historie med omsorgsbasert drift. Bygningens fasade trekker assosiasjoner til en borg – som igjen kan tolkes som et symbol på trygghet. Jeg har valgt å ikke ta stilling til uteområde og fasade, men heller, av naturlige årsaker, viet all oppmerksomhet til interiøret. Likevel er det vesentlig å påpeke at trygghets- og hjemmefølelsen i dette bygget skapes allerede utenfor.

I intervjuet med den tidligere institusjonsbeboeren, Lene (vedlegg 3), påpekte hun at institusjonen hun bodde i bar veldig preg av å være en institusjon. Veggene var gjennomgående hvite, og med null aksept for private eiendeler på rommene. Dette ser dog ut til å ha forandret seg, slik som nevnt innledningsvis, med økt fokus på innredning i institusjonen for å skape en mer hjemlig følelse.

Bufdir har en oversikt over de ulike barnevernsinstitusjonene i Norge. De fleste viser bilder av soverom og fellesarealer. Gjennomgående for de fleste er at de frembringer en følelse av at interiøret er gjennomført på en veldig halvhjertet måte. Cold(2010, 10) påpeker at det i mange institusjoner kan tolkes dit hen at ingen har brydd seg om å skape estetisk kvalitet. Dette kan være på grunn av et diffust ansvar for mange, eller manglende kunnskap om at estetisk kvalitet er en integrert del av helheten og ikke noe som kan klistres på når det en gang blir råd til det.

Forskjeller mellom private og offentlige barnevernsinstitusjoner

Etter en gjennomgang av bilder fra institusjonene på Bufdir sin hjemmeside utviklet jeg en hypotese om at den private sektoren har viet mer oppmerksomhet og penger til å utforme institusjonene mer ”hjemlige” enn hva de offentlige har. Cold(2012, 34) skriver at mange offentlige institusjoner er i en tilstand som gjør at vi blir lei oss når vi er nødt til å oppholde oss der; vi opplever en likegyldighet for oss mennesker, og dét kan gå på helsa løs. I den private sfære kan vi derimot oppleve glede og velbehag når en kjærlig hånd har stelt med omgivelsene. Slik jeg tolker teksten fra Cold underbygger hun min hypotese om at private institusjoner vier mer oppmerksomhet til omgivelsene. Årsaken til dette er at offentlige institusjoner i større grad er avhengig av økonomiske tildelinger fra kommunen, med et strengt budsjett de må forholde seg til. De private er gjerne mer selvstendige og økonomisk uavhengige. Dette kan bidra til at de private institusjonene har en større mulighet til å ilette sine tilbud mer fokus på det estetiske.

Dette var også noe jeg erfarte da jeg observerte en privat barnevernsinstitusjon i Oslo. Mine forventninger til utformingen hadde bakgrunn i bilder jeg hadde sett av offentlige institusjoner på Bufdirs hjemmeside. Jeg ble positivt overasket over hvor gjennomført omgivelsene var i denne institusjonen, og det var tydelig at det at det var lagt ned en innsats for å få denne institusjonen til å se mest mulig ut som et vanlig hjem.

Brukernes mulighet til å ”designer” eget rom

Vi føler velvære i vårt hjem hvor vi er omgitt av ting vi kjenner, liker og som betyr noe for oss. Gjenkjennelse og opplevelsen av å føle seg hjemme i omgivelser som har en blanding av estetisk og historisk kvalitet for personen, er avgjørende for velværet (Cold 2010, 34). Med dette mener Cold at en blanding mellom gjenstander man kan relatere minner til, i samspill med nye møbler skaper en atmosfære som underbygger følelsen av velvære for beboerne. Trygghet og velvære er to begreper som er tett knyttet til hverandre, hvor begge er viktige for en god livskvalitet. Cold trekker også frem at kontakt med natur har en viktig innvirkning på menneskers velvære og helse. Dette kan omhandle både utsyn til hage og grøntområder, men også å integrere planter og andre assosiasjoner til natur i interiørløsningen. Dette kan eksempelvis være å ha planter innendørs.

Problemstillingen om hvorvidt beboerne skal ha mulighet til å tilpasse egne rom etter ønske ser ut til å variere litt ut i fra hvilken institusjonsgruppering de tilhører. Jens-Christer(vedlegg

8) skriver at ved innflytning har beboerne mulighet til å male én vegg nesten etter eget ønske. Han presiserer at sort ikke er tiltatt. Bente(vedlegg 6) påpeker at beboerne ved institusjonen hun jobber på står beboerne fritt til å pynte rommene slik som de selv ønsker. Lars(vedlegg 1) Forteller at beboerne har masse av sine egne ting på rommene, egne Tv-er uten tilgang til kanaler, men at de kan streame via internett.

Under- og overstimulering av sansene

Cold(2010, 39) skriver at velkjente og forutsigbare omgivelser, hvor alle inntrykk har funnet sin plass, føler vi oss trygge fordi vi opplever å ha full kontroll. Vi stritter litt i mot å skulle tilegne oss nye inntrykk, fordi disse kan skape rot i systemet. Dette kan føre til en form for kjedsomhet eller understimulering av sanseapparatet hvis vi ikke konfronteres med nye og ukjente sider ved omgivelsene. Hun trekker også frem at begrepet ”forandring fryder” kan bidra til at sansene stimuleres i høyere grad, ved at de blir utfordret med nye inntrykk. Her er det imidlertid viktig og ikke overdrive forandringene. Understimulering kan blant annet oppleves som tristhet, ensformighet og mangel på harmoni. Cold trekker frem at understimulering kan ses på som straff, ved at man blir fratatt muligheten til å stimulere sansene ved å ikke ha tilgang til natur og farger. Fængselsceller bærer preg av fravær av farger, positive opplevelser og en fundamental følelse av velvære. Denne karakteristikken preger dessverre også flere offentlige miljøer. Dette underbygger også det samtlige av intervjuobjektene påpeker; at normalisering av omgivelsene for beboerne innebærer farger på vegger, planter og nye møbler.

Overstimulering kan på den andre siden oppleves som kaotisk og skape forvirring. Det er derfor viktig at det er balanse og harmoni i interiøret. Ved å ha en fargepalett som består av varme farger, og uten for mange sterke kontraster, skaper vi et interiør som stimulerer sansene på en tilfredsstillende måte, uten at det oppleves som kaotisk og forvirrende. En tilfredsstillende sansestimulering vil kunne bidra til at beboerne føler velvære og trygghet.

Trygghet

Eriksen(2006, 11) skriver at mennesker overalt til alle tider har vært trygghetssøkende.

Trygghet er et av de mest grunnleggende behovene for oss mennesker. Ifølge Maslows behovspyramide er det kun de fysiske behovene(søvn, mat, drikke, ly, oksygen, og muligheten for å bli kvitt avfallsstoffer) som er viktigere enn trygghet og sikkerhet (Hårberg).

Behovspyramiden er oppbygd slik at vi er avhengig av å ha tilfredsstilt punktet under for å kunne oppnå kriteriene for det neste punktet. Vi må altså ha dekket de fysiske behovene for å kunne dekke behovet for trygghet.

Behovet for trygghet og sikkerhet kan blant annet innebære; å ha et nettverk av mennesker som stiller opp ved behov, religion, gå på en sikker skole og en stabil jobb/inntekt. God omsorg fra fagarbeidere gjør at mennesker som mottar omsorg, opplever trygghet og tillit. Å oppleve trygghet og tillit er også viktig i utviklingen av barns selvtillit.

Videre følger sosiale behov. Dette punktet innebærer sosialisering med andre jevnaldrende og voksne. I dette trinnet skal også behovet for å føle kjærlighet og tilknytning dekkes. Her skal man altså føle at man blir ”likt” og verdsatt i sin omgangskrets. Dette punktet er relevant både i og utenfor hjemmet.

Behov for annerkjennelse og respekt. Når vi blir respektert for den vi er oppleves dette som en annerkjennelse. Innunder dette punktet blir også ros nevnt som en viktig del.

Det siste trinnet er behovet for selvrealisering. Dette går ut på å utnytte våre evner. Det kan blant annet være å få utfolde seg i en aktivitet, eller å delta i konkurranser.

I den barnevernsinstitusjonen jeg utformer vil jeg ha et økt fokus på at beboerne skal føle seg trygge i institusjonen. Jeg ønsker at interiøret i min institusjon skal bidra i stor grad for trygghetsopplevelsen til beboerne. Dette vil jeg gjøre ved å gradvis sørge for at jeg dekker de ulike trinnene i Maslows behovspyramide.

Hammer(2006, 34) trekker frem at trygghet handler om å ha kontroll. Dette kan ses i sammenheng med det Cold(2010, 39) skriver om at de velkjente og forutsigbare omgivelsene, føler vi oss trygge i fordi vi opplever å ha full kontroll.

Normalisering av omgivelsene

Hamar montessoriskole skriver i sin artikkel om tilrettelagt miljø at normalisering av omgivelsene går ut på å gi barna stimulans og trygghet. Stimulans får barna gjennom interessante oppgaver/aktiviteter, engasjerte ansatte og et tiltalende miljø. Omgivelser omfatter ikke bare mennesker, men også hele bygningen og miljøet rundt. Disse faktorene ligger til grunne for om hvorvidt atmosfæren påvirker og utvikler barna i en positiv eller negativ retning. I artikkelen påpekes det også at normalisering oppstår på bakgrunn av ulike årsaker. Det å kjenne tydelige grenser, kjenne glede over å dele sin kunnskap og erfaringer

med andre, samt det å kunne respektere andre. Dette er tre faktorer som var viktige for meg å ta hensyn til i min utforming av barnevernsinstitusjonen. Det er i utformingen lagt til rette for at beboerne skal kunne ha muligheter for samtaler med de ansatte. Ståle trekker frem i intervjuet at gode samtaler like gjerne foregår på soverommet som på biltur. (vedlegg 5)

Med tanke på at beboerne er sammensatt og bor på institusjonen på bakgrunn av ulike årsaker, er det viktig og normalisere og forebygge negativ adferd. Katrine(vedlegg 9) forteller at normalisering av omgivelsene skaper tillit, og at ved å i for stor grad tilrettelegge skapes det en forventning om utagering. God tilrettelegging vil for eksempel være å inngå å ha kniver og sakser tilgjengelig for beboerne, foruten om ved matlaging. Disse vil det være hensiktsmessig å låse vekk på eget rom eller ved å ha et låssystem på kjøkkenskuffene som inneholder skarpe gjenstander.

På spørsmål om hva forbinder du med normalisering av omgivelsene svarer Lina(vedlegg 7) at hun tror vi må slutte å bare tenkte på fysisk trygghet, men også normalisering av omgivelsene for å bidra til en generell trygghetsfølelse for de som bor der. Hun mener at dette også i større grad vil kunne bidra til hvordan ungdommene seg på seg selv. Dette samsvarer med det Hamar montessoriskole påpeker i sin artikkel om at et normalisert barn har funnet seg selv og trives i sitt miljø med venner og voksne.

Felles for de fleste intervjuobjektene er at de trekker frem viktigheten av å gjøre det hjemmekoselig i institusjonene. Katrine(vedlegg 9) forteller at det er viktig å prøve å skape et fellesskap, åpenhet og trygghet. ”Ungdommene bor her, og det er deres hjem, det syns jeg det burde bære preg av”.

Ståle(vedlegg 5) påpeker også viktigheten av hverdagslige aktiviteter, normer/regler og forventninger som stilles til beboerne for å oppnå normalisering. Dette er viktig om man tenker normalisering i en hjemmesituasjon. Et hvert normalt hjem vil ha regler som ungdommene må forholde seg til.

Tiltak for trygghet- og hjemmefølelse

Som nevnt innledningsvis påpeker Cold(2010, 34) at vi føler oss hjemme i omgivelser som har en blanding mellom ting som har en estetisk og historisk kvalitet for oss. Hun

understreker her viktigheten av å kunne ha personlige eiendeler i hjemmet. Det er store variasjoner mellom institusjonene når det kommer til hvilke tiltak de anser som viktig for å ivareta trygghets- og hjemmefølelsen for beboerne. I institusjonen hvor Ståle(vedlegg 5) jobber trekker han frem at beboerne kan velge gardiner ut i fra eget ønske, og at de har sengetøy i farger slik at det ikke skal være veldig institusjonspreget. Mens i institusjonene hvor Lars og Jens-Christian(vedlegg 1/vedlegg 8) har ungdommene muligheten til å personliggjøre rommene sine i større grad. De trekker frem at beboerne kan ha mange av sine personlige eiendeler på rommene. I disse to institusjonene har også beboerne sin egen tv på rommet. Ved at ungdommene selv kan være med på å personliggjøre sine rom, gir dem en følelse av dette er deres hjem.

Lina(vedlegg 7) belyser også utfordringen de ulike institusjonene kan ha i forhold til budsjett. Hun forteller at mange institusjoner har et svært begrenset budsjett, og at dette dessverre kan gå på bekostning av innredningen. Hun mener det ikke legges nok vekt på å skape et hjemmemiljø. Dette kan være en forklarende faktor i henhold til min hypotese om at institusjonene ofte har gjort et halvhjertet forsøk på å innrede institusjonen som et hjem. Lina(vedlegg 7) forteller også at mange av møblene er gamle og slitte, og at de tidligere har stått hjemme hos de ansatte på institusjonen. Hun forteller også at mange av møblene er vurdert ut fra at de ikke skal kunne løftes og kastes. Dette er mest aktuelt for akutt- og atfredsinstitusjoner da utagering spiller en sentral rolle. På denne måten ivaretar man sikkerheten både for beboere og de ansatte. Hamar montessoriskole påpeker at for å kjenne trygghet, er det viktig at en kan stole på omgivelsene(Hamar montessoriskole).

For at ungdommene skal føle at det er de som bor her, har jeg fokusert på å ha slitesterke møbler og materialer, slik at de kan være i bruk over lengre tid uten at de blir slitte. Ved å legge vekt på bærekraftig interiør som varer over lenger tid, samt å velge en konsept med lang levetid er viktige faktor for at ungdommene skal føle seg verdsatt. Vi kan ikke kun designe for de som bor der nå, vi må også tenke på at de som flytter inn om ti år skal føle seg hjemme, verdsatt og kjenne trygghet i det fysiske miljøet.

Om konseptet

Jeg ønsket å bygge et konsept ut av bygningens interessante form. Bygningen jeg har valgt har en halvsirkel form som minnet meg veldig om snøborgene jeg bygde som liten. Jeg jobbet

mye med skisserull og katalogmetoden for å komme frem til det endelige konseptet. Jeg kom over et bilde av en borg i Tyskland med både organiske og geometriske former. Spirene på denne borgen hadde pyramideform, noe jeg har tatt med meg inn i interiøret i form av triangler.

Når jeg skulle velge farger hentet jeg inspirasjon fra Jugend-stilen, som har veldig mørke og dype farger. Jeg ønsket å bruke en tradisjonell palett, men valgte til slutt å redusere sortmengden i fargene for å gi rommene et snillere uttrykk. Jeg har valgt å ha noen få vegger litt mer fargesterke enn flesteparten.

Jeg føler dette konseptet gav interiøret et ungdommelig og moderne uttrykk, men likevel et vedvarende design.

Designvalg rom for rom

Når du går ned trappen i kjeller er det første du ser et bordtennisrom.

Dette rommet er innredet med en sofa og en liten kjøkkenkrok. Jeg tok kontakt med bordtennishuset for å høre hvor mye plass jeg trengte for å ha et bordtennisbord. De sa at rom som var fire meter brede og syv meter lange var anbefalt.

Jeg valgte å ha en sofa slik at beboerne kan sitte å se på andre spille mens de venter på tur. Jeg valgte å ha en liten kjøkkenkrok slik at de ikke trenger å gå opp i sin etasje for å hente drikke. Denne kjøkkenkroken er også tilgjengelig for de som benytter kinorommet og hobbyrommet. Den ene veggen har en mintgrønn farge, to av veggene er hvite, mens veggen inn mot kinorommet er i mørk grå. Dette er for å hinte om hva som skjer på andre siden av døren. Dørbladet på denne veggen har en folie med klassiske kinosymboler.

Inne i kinorommet har jeg valgt en gjennomgående tradisjonell kinostil, for å optimalisere filmopplevelsen. Jeg lagde to opphøyde seksjoner, og på gulvet plasserte jeg tre sakkosekker. Her er det også gulvplass nok til å sette inn flere dersom det er ønskelig. Veggene er mørke for å understreke følelsen av å "være på kino". Dette rommet kan også benyttes til å spille tv-spill, men det er viktig å understreke at det er lagt vekt på at dette primært er et rom for å se film sammen.

Dersom du ikke går inn mot bordtennisrommet og kinorommet vil du ankomme et hobbyrom.

Dette rommet har rikelig med skaplass for oppbevaring av ulike materialer, som blant annet tekstiler, maling og garn. Det er satt av arbeidsplass for tre symaskiner, da en del av informantene påpekte at dette var veldig suksessfullt i deres institusjon. Sentralt i rommet er også et avlangt bord hvor det er mulig at mange kan sitte å jobbe sammen. Det finnes også to høye bord, slik at beboerne har mulighet til å veksle mellom sittende og stående arbeid. Dette rommet er viktig i form av det å kunne utforske sine kreative evner. Dette kan også oppleves som terapi for enkelte.

Første og andre etasje er tilnærmet lik derfor forklarer jeg første etasje grundig og det som skiller de to etasjene. Når du kommer inn hovedinngangen blir du først møtt av en trappeoppgang som videre fører deg til de ulike etasjene. I første og andreetasje kommer du inn i en entré. Denne er innredet med god plass til oppbevaring av klær, med tanke på at det er såpass mange beboere her. Belysningen er behagelig og imøtekommende. Lyskildene er en blanding mellom himlingslamper og små bordlamper som er ment for å virke inviterende allerede fra utsiden av bygget. Gulvet er naturrøkt eik, som har en varm gylden farge. Røkte gulv byr på et interessant og naturlig fargespill med tanke på at eikebordene har ulik mengde garvesyre som igjen vil respondere ulikt på ammoniakken som tilføres i røkeprosessen. Dette gulvet er gjennomgående i hele etasjen, med unntak av kjøkkenet. Når du står i gangen og ser videre inn i lokalet er det en konseptbærende modulvegg i skumgummi trukket i ull som vil fange oppmerksomheten din. Veggen er i gul, oransje og en rødlig ferskenfarge. Veggen er ment til å kompensere for bygningens halvsirkulære form og ikke gi inntrykk om at alle linjer er myke og avrundede. Veggen fungerer også godt for å dempe akustikken med tanke på at det er to beboerrom på hver side av de to veggene som har umiddelbar tilknytning til kjøkkenet og stuen.

Videre inn i bygget ankommer du stuen. Fargen på de to lengste veggene er i mintgrønn, det samme er også gangen mellom beboerrommene. Dette var for å ivareta de lyse og friske kvalitetene i rommet uten å måtte benytte hvitt. Veggen som tven henger på er hvit og godt belyst. Dette er for at øynene skal synes det er godt å se på tv(Byggforsk). Sofakroken er romslig slik at det er plass til alle beboerne i samme etasje til å se på tv samtidig. Det er også plassert to sakkosekker her slik at det er rom til flere. Bak sofagruppen er det plassert et sirkelformet bord som er ment til å spille spill og eventuelt gjøre lekser ved. De to sjenkene som er plassert ved dette bordet er ment til å oppbevare spill, filmer og lignende.

Stuen har en naturlig overgang til kjøkkenet, men brytes litt ved at gulvet skiftes til et blanklakkert betonggulv. Dette er for å skape en kontrast til resten av kjøkkeninnredningen som primært består av hvitpigmentert eik. Spisebordet og benkene er selvdesignet. Jeg valgte å ha benker og ikke stoler på bakgrunn av at dette er en institusjon for ungdom med atferdsproblemer, og at de derfor ikke like lett kan kaste disse møblene rundt. Rammen i både bordet og benkene er av jern slik at dette er tunge møbler. På kjøkkenøya har jeg designet to sirkulære bord i ulik høyde. Dette er ment å være en sosial sone. Grunnen til at disse er sirkulære er primært på grunn av høyden de er plassert i, slik at de ikke kan gjøre like mye skade i et eventuelt basketak. I sprutsone har jeg valgt å ha en triangulær folie i blånyanser dekket av pleksiglass. Dette er konseptbærende og gir rommet et ungdommelig og uformelt preg.

Beboernes soverom er innredet i lyse farger og behagelig belysning. Den ene veggen er tapetsert i en geometrisk tapet med ulike grønnfarger. Dette er et element som representerer konseptet, og som er med på å gi rommet et ungdommelig følelse. Veggen som er på motsatt side er i en blågrønn farge, som tar opp paletten i tapeten og som fungerer som en brytende farge for de to motgående hvite veggene. Jeg har valgt å gi beboerne en 120seng med tanke på at jeg ser at sengen blir en naturlig sitteplass for ungdommene når de oppholder seg på rommet sitt. Gulvet er røkt heltre lamell, i lik nyanse som resten av etasjen.

I andreetasje finner vi nattvaktrommet og isolatet/skjermingsrommet. Disse rommene er utformet i henhold til ”forskrift om rettigheter under opphold i barnevernsinstitusjon”(Bufdir). Rommet har 8m² gulvflate og vindu. Forskriften fremhever også at det ikke er tillatt å låse døren inn til isolatet, og at det derfor er påkrevd at det skal være noen i naborommet. Derfor er isolatet plassert inntil nattvaktrommet. Øvrig utforming består av en madrass på gulvet og en lampe i himlingen. Som tidligere nevnt kan understimulering av sansene oppleves som straff, derfor er alle vegger hvite i dette rommet.

Areal påberegnet ansatte

Dette feltet ligger i utgangspunktet utenfor mitt fokusområde. Jeg har likevel innredet de ulike rommene ut i fra plassbehov de vil trenge. Det finnes et møterom for seks personer, kontor til bestyrer, kontorplass til to ansatte, nattvaktrom og garderobe i kjeller. I kjelleren er det også et vaskeri som er påberegnet bruk av personalet. Det er også et vaktmesterkontor i kjelleren, dette vil ikke ha bemanning hver dag, men ved behov.

Konklusjon

Med bakgrunn i informasjon som kom frem i sekundærpensum og intervjuer har jeg designet en barnevernsinstitusjon med et overordnet fokus på trygghet og hjemfølelse.

Fargene signaliserer at dette er et ungt og ungdommelig hjem. De bidrar også til å redusere institusjonsfølelsen man oppnår ved å kun ha hvite vegger og slitent interiør. Jeg har forsøkt å redusere skarpe hjørner uten at det skal oppleves som forebyggende tiltak for sikkerheten fra ungdommenes side. Ved å i for stor grad tilrettelegge skapes en forventning om utagering, derfor har normalisering av omgivelsene vært en av hovedstikkordene jeg har forholdt meg til.

Institusjonen oppleves som et hjem ved at ungdommene blant annet har mulighet til å personliggjøre sine egne rom. For å oppsummere grep som er gjort i interiøret for å skape trygghetsfølelse er det disse rom bemerker seg mest:

Normalisering av omgivelsene bidrar også til økt trygghet. Dette har jeg gjort ved å få institusjonen til å ligne et "vanlig hjem" i størst mulig grad.

Kombinasjonen mellom god belysning og farger gir bygningen er mer levende og innbydende uttrykk enn hva hvite vegger gjør. Jeg har klart å fjerne institusjonspreget ved å gi ungdommene muligheten til å sette sitt eget preg på soverom og oppholdsrom.

Eget bad på rommet er også med på å bidra til økt trygghet, ved at man kan dusje og stelle seg privat.

"Dette er hjemmet til ungdommene, og det syns jeg det burde bære preg av" – Katrine
(Vedlegg 9)

Litteraturliste:

Andreassen, Tore. 2003. Behandling av ungdom i institusjoner. Oslo, Kommuneforlaget AS.

Cold, Birgit. 2012. Her er det godt å være. Trondheim, Tapir Akademiske Forlag.

Garsjø, Olav. 2008. Institusjonssosiologi. Oslo, Gyldendal Norsk forlag.

Garsjø, Olav. 2008. Institusjon som hjem om arbeidsplass. Oslo, Gyldendal Norsk Forlag AS.

Halvorsen, Terje. 2012. Miljøarbeid i institusjoner for utsatte unge. Bergen, Fagbokforlaget Vigmostad & Bjørke AS.

http://www.bufdir.no/Barnevern/Tiltak_i_barnevernet/Barnevernsinstitusjoner/
Publisert 12. mars 2015, Oppdatert 21. april 2015. Lesedato 20.03.2016

http://www.bufdir.no/barnevern/Rettigheter_lover_og_forskrifter/Rettigheter_for_barn_og_unge_i_barnevernet/Rettigheter_for_deg_som_bor_pa_institusjon/
Publisert 12. februar 2015. Oppdatert 02. juni 2015. Lesedato 20.03.16

<http://www.fn.no/FN-informasjon/Avtaler/Menneskerettigheter/FNs-verdenserklæring-om-menneskerettigheter>
Vedtatt 10.12.1948. Lesedato 20.03.16

<http://www.hamar-montessoriskole.no/?id=81244> Lesedato 13.04.16

<http://kunsthistorie.com/fagwiki/Sveitserstil>
Dato 11. jan 2009. Lesedato 31.03.2016

https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1992-07-17-100/KAPITTEL_1#KAPITTEL_1
01.01.1993. Lesedato 05.04.16

http://www.petterandresen.no/kreativitet/07_kreativitet.html Dato 22.09.2013. Lesedato 24.04.2016

<https://www.regjeringen.no/no/dokument/dep/bld/rundskriv/2002/forskrift-om-rettigheter-og-bruk-av-tvan/1/id279236/>
Publisert 12. desember 2002. Lesedato 20.03.16

<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/barnekonvensjonen-kortversjon-norsk/id87582/>
Publisert 20.07.2000. Lesedato 20.03.16

<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/barnevernet---til-barnets-beste/id87701/>
Publisert 19.11.2001. Lesedato 20.03.16

<https://www.regjeringen.no/no/tema/familie-og-barn/barnevern/ansvarsfordeling-i-barnevernet1/barnevernets-oppgaver/id415354/>
Dato 29.09.2014. Lesedato 05.04.16

Hårberg, Guri Bente. <http://ndla.no/nb/node/79731> Lesedato 07.04.16

Larsen, Inger Beate. 2009. Det sitter i veggene: materialitet og mennesker i distriktpsikiatriske sentra. Bergen, Universitetet i Bergen.

Nygren, Pär. 1997. Profesjonelt barnevern som barneomsorg. Oslo, Gyldendal Norsk Forlag.

<https://www.regjeringen.no/no/tema/familie-og-barn/barnevern/ansvarsfordeling-i-barnevernet1/barnevernets-oppgaver/id415354/>
Dato 29.09.2014. Lesedato 05.04.16

<https://tv.nrk.no/serie/brennpunkt/mdup11000214/04-03-2014>

Vedlegg

Vedlegg 1 Intervju med Lars Stea

Hvordan ser en vanlig dag ut for beboerne der du jobber?

De har hvert sitt rom i ulik ende av rommet. Så vi tar en vekkerunde. Noen har dagtilbud å gå til. Stå opp gå gjøre seg klar, spise frokost, gå på skole, noen har jobbtilbud. Etter har vi en fellesstue hvor de kan oppholde seg i, som vi også spiser middag i. Også har vi en tv stue, hvor man har muligheten til å trekke seg tilbake. Også har vi et biljardrom, hobbyrom(hjemmekinoanlegg, datarom, symaskin) Ellers er vi mye ute.

Kan du si noe om interiøret? Hva fungerer, hva fungerer ikke?

Vi prøver å oppnå en kombinasjon av hjemmekoselig og hensiktsmessig. Og på grunn av utagering er det en del ting vi må ta hensyn til. Eksempelvis når vi har bilder i rammer på veggene, bytter vi ut glassene med plexiglass. Og sånne ting som at vi prøver å ikke ha gardinstenger med sånne spisser på, alt mulig som man kan bruke til å skade andre eller seg selv. Passer på å ikke ha så mange tunge løse ting, slik som keramikpotter. Samtidig som det skal være så koselig som mulig, og så lite institusjonspreget som mulig. Her ligger det en del utfordringer.

Har de mulighet til å sette personlig preg på rommene sine?

Det har de. De har masse av sine egne ting på rommene, egne Tv-er uten tilgang til kanaler, men de streamer via internett. De får ikke lov til å brenne te-lys på rommene.

Har dere gjort noen konkrete tiltak for å fremme trygghet for beboerne? Eksempelvis forsøke å gjøre det mer ”hjemmekoselig” (fokus på det materielle)

Blir litt det samme som punktet over. Så mye muligheter til å kontrollere omgivelsene som de kan. Samtidig som at vi låser vekk kniver og sakser. Vi har en skjermingsavdeling hvor vi kun serverer mat på papptallerkener, plastikkbestikk, pappkrus. Vi har en skjermingsavdeling og den benyttes dersom noen ungdommer trenger skjerming fra én annen ungdom, med tanke på utageringer. Men vi bruker den også dersom én ungdom trenger skjerming fra omgivelsene. Vi har bedre kontroll på at det ikke er tilgang på mange ting, brukes også til avrusning.

Må de innom skjermingsrommet før de flytter inn?

Nei, det er ikke en sluse. De flytter rett inn. De får også tilbud om å dra på en ”innflytningstur”, hvor de reiser til et annet sted (hyttetur og lignende). Ikke så veldig mange som takker ja til dette tilbudet fordi de er ganske usikre når de flytter inn.

Hvilket rom anser du som det viktigste for det sosiale – hvorfor?

Felles oppholdsrom hvor de har tilgang til kjøkkenet og spisestuen. Det er også her vi spiser mat. Det har også sofagruppe med tv. Vi har prøvd å både ha og ikke ha tv i dette rommet, men tv er en veldig samlende ting. Så vi har valgt å ha tv her.

Har du noen formening om hva som er forskjellen mellom private og offentlige barnevernsinstitusjoner?

Jeg vil nok si at det er mer variasjoner innad i de to gruppene enn mellom dem. Vi i offentlig har ikke det fokuset på sluser som jeg har erfart at de private har. Samtidig så er det forskjell på fokuset på både private og offentlige, noen akuttinstitusjoner som bare er utredningsopphold- mer rus. Derfor er den slusingen nok vanligere på privat.

Kan de få besøk av hvem de vil når de vil?

Ja, vi må vurdere hvem som kan besøke. Etter 23 er det ikke tillatt med besøk. Så slike vanlige bestemmelser. Utover det så kan de ha besøk. Dersom vi tenker at det er fare for kriminalitet, så kan vi kreve at de skal ha døra åpen ved besøk på rommet. Ellers så har vi en besøksavdeling, som de kan få besøk av familie. Så kan de få låne den å få være litt alene en helg eller liknende. Liten avdeling med kjøkken, bad og to soverom.

Er det noe du opplever som mangelfullt, eventuelt har noen tips til utforming av institusjon?

Ha muligheter for å isolere ungdommer. Muligheten for å trekke seg litt tilbake med besøk. Viktig at bygningen er fokusert rundt et fellesareal, at det skal være lett å trekke dit. I fjor så hadde vi fokus på det med trivsel for ungdommen. Alle institusjonene i region sør mottok 70.000,- som var øremerket trivsel for ungdommen. Disse pengene brukte vi blant annet på biljardbord. Det er lett å komme i kontakt med ungdommene rundt sånne aktiviteter, samtidig som at det er lett å aktivisere dem om de kjeder seg. Eller avlede de om de har en tung dag. Kjøpte inn en del hobbyting, pusset opp aktivitetsrommene så de ble koseligere. Kjøpte også inn litt bilder og nye plater. Så det er veldig fokus på trivsel.

Vedlegg 2 Observasjon og intervju med Sigrid.

Sigrid starter innledningsvis med å fortelle at denne institusjonen er privat og at det er Aleris som drifter den. Den ble satt i drift i august 2015. De ansatte har medleverturnus hvor de jobber én uke og har fri én uke. De er alltid to på jobb. Dette er for at en skal kunne være igjen i boligen, mens den andre kjører ungdommene til fritidsaktiviteter og eventuelt skole om det skulle være nødvendig.

Hvor mange bor her?

Vi har plass til sju beboere. De har hvert sitt rom, men de deler bad. Vi har et bad nede som tre av ungdommene deler, også har vi et oppe hvor resten deler. Det oppe er litt større enn det nede.

Hvor stort areal har de ansatte?

Vi har tre soverom, hvorav det ene er på møterommet. Det er ikke helt ideelt, men det fungerer likevel bra. På denne måten får vi et soverom i hver etasje. Soverommene er enkelt innredet med enkeltseng, skrivepult og et skap eller kommode slik at vi ikke trenger å bo i kofferten mens vi er der. Møterommet har et stort møtebord samt to arbeidsstasjoner. Vi har også en del hyller hvor vi kan oppbevare permer og lignende. Det er også her inne vi oppbevarer kniver, sakser og sjokoladepålegg(ellers hadde vi ikke fått i dem annen mat omtrent). Vi har ikke noen beboere med atferdsproblemer her, men vi velger likevel å låse dette vekk som et forebyggende tiltak. Selv om jeg synes det hadde vært mer praktisk om man kunne hatt de mer tilgjengelig, slik at man ikke må låse seg inn på personalrommet i andre enden av huset hver gang man trenger en kjøkkenkniv. Soverommene til de ansatte og møterommet er låst og det er kun vi som har tilgang til disse rommene.

Kan beboerne tilpasse rommene etter eget ønske?

Vi har ikke vært borti problemstillingen med å henge opp egne ting på veggene, men så lenge det ikke er støtende innhold kan jeg ikke si at jeg ser problemet med det. Utover det har rommene fast inventar, så jeg ville nok ikke latt de bytte ut møblene med tanke på at vi ikke har et annet sted å oppbevare de.

Hvilke tiltak har dere gjort for å fremme trivsel og trygghet blant beboerne?

Vi har et spillrom og bordtennisrom i kjelleren, dette er veldig populært. Vi har også en tv-stue oppe samt spisestue. De to rommene i kjelleren blir hyppig brukt av de fleste ungdommene, vi ønsker riktignok ikke at de skal oppholde seg der hele dagen. Derfor er det fint at man har muligheten til å samles i tv-stuen oppe og se en film eller følge en felles tv-serie. Spisestuen blir også et naturlig sted å sitte å jobbe med lekser, dersom de jobber med et utfordrende fag og kan trenge hjelp. De fleste liker ikke å jobbe med leksene sine på rommet. Angående trygghet så blir det litt det jeg nevnte med å låse vekk kniver og sakser. I tillegg har alle mulighet til å låse soverommene sine, men vi ansatte har likevel tilgang til rommene ved hjelp av en universalnøkkel. Jeg tror også at frihet til å være selvstendig skaper trygghet.

Hvilke tiltak har dere gjort for at ungdommen skal føle at dette er deres hjem?

Selv om de ikke er så veldig begeistret for det så tar alle beboere del i både matlaging og husvask på lik linje. Vi har også lagt veldig fokus på at dette skal føles som et hjem. Det er også en av grunnene til at vi har valgt å ha medlevertturnus. Slik at beboerne ikke skal føle at de møter på nye fjes hele tiden. Stabilitet er viktig for ungdommer i en vanskelig situasjon. Vi ansatte har forsøkt etter beste evne å innrede det mest mulig hyggelig her, selv om vi sikkert kunne gjort det bedre.

Dessuten er vi veldig heldige med området boligen er i, med tanke på at det er gangavstand til både barneskole og t-bane. Som sagt tilbyr vi også ungdommene å bli kjørt til skolen, noe de var veldig glad for i starten av oppholdet sitt. Nå tar de eldste t-banen til den videregående skolen de går på.

Har beboerne mulighet til å motta besøk når de vil, og hvordan fungerer dette i praksis?

De har i utgangspunktet lov til å ha besøk når de vil, men vi har en regel om at vi må vite hvem som kommer, og at de må dra hjem før 23. Siden ungdommene som bor her ikke har atferdsproblemer eller kriminell bakgrunn er det nok mye friere tøyler her enn det vil være på en annen type institusjon.

Vedlegg 3. Intervju med Lene

Lene bodde på et ungdomshjem i Bærum da hun var 14-15år. Lene er utdannet barne- og ungdomsarbeider. Lene forteller at på grunn av sine erfaringer med barnevernet kunne hun virkelig tenke seg å jobbe på et ungdomshjem. Hun kan forstå barna bedre enn de ansatte kunne forstå henne. Hun forteller også at hun skulle ønske at det ble lagt ned mer penger og energi i å utforme institusjoner for at man nettopp ikke skal føle at man er på en institusjon.

Hvordan så det ut?

Det minnet veldig om et sykehus. Dørene var tunge akkurat slik som på sykehus. Alt var hvitt og det var lite eller ingen fokus på interiør, akkurat slik som på et sykehus. Vi hadde heller ingen mulighet til å personalisere rommene våre. Rommet bestod av seng, nattbord og skrivepult. Veldig standardisert og upersonlig, og det lå ikke mye energi bak gjennomførelsen.

Hvordan så rommene ut?

Alt var hvitt, det var som et sykehus! Du følte virkelig at du var på en institusjon. Gardinene og sengetøyet var riktignok blomstrete, med andre ord lite hyggelig – spesielt i den alderen. Det var ikke lov til å ta med seg noen personlige eiendeler, det var ikke lov å male rommet – vi fikk heller ikke lov til å velge vårt eget sengetøy eller gardiner. En av de tingene som var veldig ubehagelig var egentlig at vi delte bad, både gutter og jenter. Vi måtte gå med håndkledet rundt oss ned hele gangen – det var ubehagelig, spesielt i den alderen med tanke på puberteten og blanda kjønn. Og slik er det jo nå også. Jeg skulle ønske man fikk mulighet til å medbringe personlige eiendeler, og at man hadde fått lov til å tilpasse rommet ut i fra egne ønsker.

Hvorfor var det ikke tillatt å personalisere rommene?

Vi fikk ikke lov til å male veggene rosa, det kunne jo trossalt være en gutt som skulle bo der neste gang. Jeg tror det var fordi de ikke gadd å male om dersom det ikke falt i smak for neste mann. Ingen fikk lov til å medbringe personlige eiendeler. Dette sa de var fordi mange var tatt ut av hjemmet sitt permanent, og som muligens aldri fikk lov til å se foreldrene igjen. Mange bodde der veldig lenge, noen fra de var 12år til de fylte 18/19år.

Var dette fordi det ikke skulle vekke vonde minner?

Ja, det mener jeg. Men på en annen side så vil de likevel ikke kunne slette minnene. Jeg tror faktisk det kunne vært til hjelp å hatt noe kjent rundt seg. Det var jo heller ikke alle som hadde det like "ille".

Hvordan så de øvrige rommene i institusjonen ut?

Helt hvitt, sterilt og igjen – sykehusaktig. Det var ingen bilder på veggene, bare noen få veggglamper. De hadde ikke lagt mye energi i å innrede denne institusjonen. Det fantes ingen pyntegenstander eller lignende. Jevnt over veldig lite hyggelig, og hvitt!

Vil du si kjøkkenet var et viktig samlingspunkt i institusjonen?

På ingen måte, vi fikk ikke en gang lov til å gå inn på kjøkkenet på grunn av knivene. Kjølenskapet var også stengt med hengelås. Vi måtte spørre om tillatelse for å kunne gå inn andre typer rom, slik som eksempelvis vaskerommet. Alle dører var låst, "vi hadde ikke noe der å gjøre".

Tror du at dersom man hadde hatt mer fokus på å gjøre det ”hjemmekoselig”, at dette ville bidratt til en større trygghetsfølelse?

Ja det tror jeg virkelig. Det var null fokus på det, og det er det ikke nå heller. De ansatte brydde seg heller ikke om dette. Dette var jo bare jobben deres. De hadde det jo koselig hjemme hos seg selv, og det var vel sikkert nok.

Hvilken rolle spilte de ansatte?

De ansatte fulgte virkelig ikke med! Og det var også som om de ikke hadde noen kunnskap om det de drev med. Det var også veldig vanskelig å forholde seg til dem, siden det var veldig mye utskiftninger hele tiden.

Var det slik at barn med samme typer problemer ble samlet i samme institusjon?

Absolutt ikke! Det kunne være barn som hadde rusproblemer, atferdsproblemer, de som hadde opplevd omsorgssvikt og vold i hjemmet, mindreårige asylsøkere som ikke snakket noe norsk – vi hadde litt av alt.

Tror du det kunne bidratt til en større trygghetsfølelse av barn med samme typer problemer var samlet? Var det slik at dere ble påvirket til å teste grenser på bakgrunn av andres problemer?

Absolutt! Det var under mitt opphold jeg først fant ut hva rus var. De ansatte fulgte ikke med, og de skjønnte ingenting. Det var lett å lure de. Eksempelvis urinprøver, de skjønnte jo ikke at de ble lurt. De fulgte faktisk mer med hjemme enn hva de gjorde på institusjonen.

Vedlegg 4. Intervjuoppsett for ansatte i barnevernsinstitusjon

1. Hvilken turnus er vanligst? Hos oss har vi tre delt turnus. Og hvor mange er på jobb samtidig? 2 på dag, 3 på kveld og en på natt. Hvor mange ansatte pr. beboer? Bemanningenormen er 2,5 pr ungdom. (forskjell på natt- og dagskift)
2. Hva forventes av areal til de ansatte i institusjonen? Kjenner ikke til noe konkret
3. Har alle typer barnevernsinstitusjoner isolat? Nei. Vi har ikke isolat. Tror heller ikke det er et krav p.t. Og hvordan er disse utformet?
4. I hvilken grad har beboerne tilgang til egne rom? De har alltid tilgang til sitt rom. De har egen nøkkel. På dagtid er de på skole/jobb. Om de er syk kan de holde rommet hele dagen. Kan de være der hele dagen om ønskelig?
5. Hvilke rom anser du som de viktigste for det sosiale miljøet? Hele huset. Fra du kommer inn i gangen, stue, kjøkken og soverommene
6. Hvilke tiltak er gjort for å ivareta trygghets- hjemmefølelsen hos for beboerne? Ungdommene kan pynte rommet slik de ønsker. Det er store lyse koselige rom. Stue og kjøkken er hjemmekoselig med varme farger
7. Er det vanlig at hver enkelt institusjon er påberegnet en spesiell aldersgruppe eller at de med samme form for problem samles på samme sted? Vi har aldersgruppa fra 12 – 18 år. Vi er en omsorgsinstitusjon. Ungdommene har svært sammensatt og ulike utfordringer/problemer.
8. Hvor lenge er det vanlig at de bor? Alt fra 5 – 12 mnd. Kan bli lengre. Er det slik at noen institusjoner er mer permanente enn andre? Ja. Vi som er omsorg vil kunne få ungdommer som ikke skal flytte hjem igjen og da kan de bli boende i mer enn to år også.
9. Hva legger du i begrepet ”normalisering av omgivelsene”? Hvordan holder vi huset i orden, rent, pent, innreder og pynter og tar vare på det vi har.
10. Er det noe du opplever som mangelfullt i institusjonene, eventuelt noen tips til hvordan utformingen av institusjonene kan bidra til økt trygghetsfølelse hos beboerne?
Bruk av farger, typer møbler og privat områder som rommet. Ser for meg at varme farger og møbler kan gjøre stor forskjell, gjerne at det er lunt

Vedlegg 5. Ståle Pettersen, avdelingsleder Vadsø Ungdomssenter

1. vi benytter pr i dag 3 delt turnus med antall ansatte 3-4-2 på hverdager og 3-3-2 helg. Vi har plass til 7 ungdommer.
2. de ansatte har ett avdelingskontor der overlappinger og rapportskrivning pågår. Det er ca 16 m2. i tillegg har vi ett arbeidsrom med 4 pc + «bibliotek» på ca20 – 25 m2 . alle ledere har eget kontor.
3. alle institusjoner har eget isolat. Der er det en madrass på gulvet, vindu med frostet glass, egen dør uten lås. Lys i taket. Ingen ting på vegger.
4. alle beboere har eget rom. De kan i utgangspunktet være der hele dagen, men vi ønsker at alle skal gå på skole eller ha dagtilbud.
5. jeg anser stu og kjøkken som viktige rom, men det vil være avhengig av ungdommenes utfordringer. Gode samtaler foregår like gjerne på rommet deres eller på en biltur.
6. institusjonen er utformet med tanke på at den ikke skal være som hjemme. Vi har egen husholdstilling som ivaretar den daglige matlagingen. Det pyntes til høytider og brukermedvirkning er viktig og skal være tema, der også slike temaer kommer frem. Ungdommene har sengetøy med farger slik at det ikke skal være hvitt og se ut som institusjonssengetøy. Noen velger egne gardiner på rommene sine.
7. det er vanlig at man grupperer ungdom og barn etter alder.
8. i disponeringsskrivet så står det at ungdom på F3(omsorg) ikke skal være lengre en 12 måneder. Vi vet hva som skal til for at denne tidsfristen skal holde. Behovet for fosterhjem er særdeles stor for ungdommer fra 13 -18 år. det finnes andre typer institusjoner med andre krav. Akutt, rus, atferd.
9. normalisering – er hverdagslige aktiviteter, normer og regler, samt forventninger.
10. beboeres som skal bo lenge på institusjon trenger å oppleve at de er hjemme. De er fremmede på mange arenaer og jeg tenker at trygghet er så viktig for utvikling at hjemmefølelsen må være tilstede der ungdommene bor.

Vedlegg 6. Bente Pedersen, leder Spillumheimen ungdomssenter

1. 2 på dag, 3 på kveld og en på natt.

Bemanningsnormen er 2,5 pr ungdom. (forskjell på natt- og dagskift)

2. Hva forventes av areal til de ansatte i institusjonen? Kjenner ikke til noe konkret

3. Nei. Vi har ikke isolat. Tror heller ikke det er et krav p.t.

4. De har alltid tilgang til sitt rom. De har egen nøkkel. På dagtid er de på skole/jobb. Om de er syk kan de holde rommet hele dagen.

5. Hele huset. Fra du kommer inn i gangen, stue, kjøkken og soverommene

6. Ungdommene kan pynte rommet sitt slik de ønsker. Det er store lyse koselige rom. Stue og kjøkken er hjemmekoselig med varme farger

7. Vi har aldersgruppa fra 12 – 18 år. Vi er en omsorgsinstitusjon. Ungdommene har svært sammensatt og ulike utfordringer/problemer.

8. Alt fra 5 – 12 mnd. Kan bli lengre. Er det slik at noen institusjoner er mer permanente enn andre? Ja. Vi som er omsorg vil kunne få ungdommer som ikke skal flytte hjem igjen og da kan de bli boende i mer enn to år også.

9. Hvordan holder vi huset i orden, rent, pent, innreder og pynter og tar vare på det vi har.

10. Bruk av farger, typer møbler og privat områder som rommet. Ser for meg at varme farger og møbler kan gjøre stor forskjell, gjerne at det er lunt

Vedlegg 7. Lina Maria Karlsen, Koordinator landsforeningen for barnevernsbarn

1. Der jeg jobbet var det tredelt turnus, de ansatte vekslet mellom dag/kveld/natt. Siden det var en akuttinstitusjon varierte det hvor mange ungdommer som var inne, men vi hadde en makskapasitet på 8 stk mener jeg å huske (det er noen år siden jeg jobba der nå). Vi var alltid minst én voksen per ungdom, bortsett fra på natt, da var det tre ansatte på jobb.

3. Det har de ikke. For mer spesifikk informasjon kan du kontakte Bufetat som har ansvaret for institusjonene.

4. Det kan de ikke. Å bo på institusjon skal være så likt som mulig et normalt hjem, og tilværelsen på institusjon innebærer å delta i måltider, gå på skole og fritidsaktiviteter, samt sosialt samvær enten sammen eller med venner som bor utenfor institusjonen.

5. Stua var helt klart det viktigste rommet for det sosiale på institusjonen jeg jobba på. Ungdommene kunne ikke være på hverandre sine rom, så hvis de skulle være sammen med hverandre skjedde det i fellesarealene. På stua var det sofa med tv, noen sitteområder med lenestoler (lesestol) samt spisebordet. I tillegg hadde vi en kjellerstue med tv-spill og et hobbyrom. Begge disse var utenfor hoveddelen av avdelingen og derfor avlåste.

6. Siden jeg jobbet på en akuttinstitusjon bodde ungdommene aldri der lenger enn 3 uker av gangen. Det handler om at en akuttinstitusjon har mye strengere regler enn vanlige institusjoner. Vi kjenner ofte ikke ungdommene og har derfor større fokus på sikkerhet enn hva som er vanlig. Det er for eksempel ikke lov til å gå ut uten en voksen (alle dører ut er låst), alt bestikk telles før og etter hvert måltid, alle møbler er vurdert ut fra at de ikke skal kunne løftes og kastes osv. Sånn ivaretar man sikkerheten både til de som bor der (at de ikke skal kunne skade seg selv eller andre for eksempel med møbler eller bestikk, men også at de ikke skal kunne få rusa seg). Dessverre er det etter min mening ikke like stort fokus på hjemfølelse. Mange institusjoner har svært begrensede budsjetter og det kan føre til, sånn som det var på institusjonen jeg jobbet på, at mange av møblene er gamle, slitte møbler som tidligere har stått hjemme hos ansatte på institusjonen.

7. Det er både og så vidt jeg vet. Men her vil Bufetat kunne svare deg bedre.

8. Det er stor forskjell på hvor lenge det er beregnet at man skal bo. Det har sammenheng både med type institusjon (akutt, langtids), og hvilken paragraf barna/ungdommene er plassert på grunn av.

9. Institusjonen er barna/ungdommenes hjem, og det syns jeg bør reflekteres i hvordan det ser ut der. Det gjør i hvert fall absolutt noe med meg hvordan det ser ut rundt meg, og jeg tror nitriste møbler og institusjonspreg minsker barna/ungdommenes hjem-følelse. Dette tror jeg vil prege hvordan de ser på seg selv.

10. Jeg tror at vi må slutte å bare tenke på fysisk trygghet, men også at «normalisering av omgivelsene» som du skriver vil bidra til en generell trygghetsfølelse for barna/ungdommene som bor der, og at det også i større grad kan bidra til en normalisering av hvordan de ser på seg selv.

Vedlegg 8. Jens- Christer Hernes, Silsand ungdomssenter

1. 3-delt turnus, 7 beboere, gjennomsnitt : 3 pers på dag, 4 på ettermiddag, 2 hvilende nattevakter
2. Møterom, kontorer, pauserom. Dette er i administrasjonsdelen
3. 8 m2, uknusbart vindu, både til nattevaktrom og ut i dagslys. Madrass på gulvet. Ingen gjenstander som kan demonteres i rommet
4. Egne rom, 9 – 11 m2. vask på rommet og stoler, skrivebord, klesskap. Kan benytte det når de selv ønsker
5. Fellesarealer i ungdomsd. Kino/aktivitetsrom, stille rom. Felles pauserom for personal
6. Grønnplaner, lyddempende dekorasjoner med farger på veggene, nye møbler, oppmaling av arealer. Kinorum
7. Ja, for Bufetat er det det. Funksjon 3 ved Silsand Ungdomssenter – omsorg og introvert atferd, aldersgruppe 12 – 18 år
8. 10 mnd
9. Se pkt 6
10. Unngå skarpe hjørner på vegger. Minst mulig 90 graders hjørner. Mykt gulvdekke, lyddempende material for å minske ressonans

Mailutveksling med Jens Christer Hernes.

Mail 1.

Presisering :

Sp. 2 : telematikkrom, sanitærrom

Sp. 3 : det kalles ikke isolat, men skjermingsrom

Sp. 6 : nyinnflyttede ungdommer får male en vegg nesten etter eget ønske i rommet de skal bo

Sp. 10 : ene nattevaktrom er bygget ut fra hovedbygg med vindu/utsyn til begge veggflater med vindu til ungdomsrom på bakkenivå, slik at en kan følge med eventuell aktivitet inn/ut av rommene særlig nattestid. Tilgjengelig nattevaktrom for ungdommene. Oversiktlig fellesdel.

Mail 2.

En liten detalj som er viktig for reduksjon av konflikt : Det kan noen ganger være diskusjon rundt styrke på musikk som spilles på et ungdoms rom. Dette kan være uheldig både for ungdommen selv og for medbeboere. Det er ikke alltid en ungdom er villig til å dempe lydnivå, selv om denne blir bedd om det. Ved SUS har vi ved bygging av lokalet lagt inn egen el krets separat til hvert ungdoms rom. Denne er kun tilkoblet stikkontaktuttak hvor lydanlegg og annet er tilkoblet. Dette kan reguleres fra nattevaktrommet, og det vet ungdommen om. Dermed viser det seg at vi ikke har noen diskusjoner rundt lydnivå på musikk som er koblet til strøm i vegg. Jeg har også nevnt til deg å unngå 90 graders vinkel på hjørner. Dette er for å redusere mulighet for skade ved å håndtere fysiske utageringer. 90 grader har spissere vinkel enn 45 grader, og dermed større sjanse for skade om en støter borti ved et «basketak».

Mail 3.

Har beboerne mulighet til å ta med seg personlige eiendeler i institusjonen du jobber?

Jens-Charister: Ja, det har de. Alt som er deres. Også egen TV.

Vedlegg 9. Informasjonsbrev fra Katrine

Har du tenkt å skrive om en spesiell type institusjon?

Eks: akutt, psykiatrisk, utredning, tungt/lett belastede atferdsvansker, aldersgruppe, osv..
Plassering på grunn av omsorgssvikt eller plassering på grunn av atferd?

Vet ikke hvor faglig spesifisert du må ha det, men foreslår uansett å gjøre det enkelt med å ta en "generell" institusjon hvor det er mulighet med tilrettelegging for individuelle tilbud for unge med behov for heldøgns-omsorg og oppfølging. Også gjør vi de fleste beboerne relativt stabile slik at du slipper å designe rom med beltesenger x)

Hovedsakelig, de som bor på en institusjon, bor der bare. Dette er hjemmet deres. Eventuelle behandlingstilbud, skolegang/undervisning, eller fritidsaktiviteter skjer gjerne utenfor institusjonens vegger.

Mange institusjoner ser ut som tilnærmede normale hus:

Der hver beboer kan ha sitt eget rom, det er kjøkken, bad, stue, oppholdsrom, etc..
Kan være fint med et kontor for de ansatte der det kan lagres mapper og evt foretas litt formelle møter osv,

Ansatte på institusjonen:

Jobber gjerne turnus, og har da en uke på, og en uke av. De bor jo da også en uke på institusjonen, og trenger et rom hvor de kan tilbringe natten og trekke seg litt tilbake når de skal ha hviletid.

Barna/ungdommene bor jo her, og dette er deres hjem. Det bør det bæres preg av. Det er her de skal føle seg trygge og vokse opp for en lengre eller kortere periode.

Å prøve å skape et fellesskap, åpenhet og trygghet står sentralt for disse barna/ungdommene. Hverdagslige interaksjoner mange kanskje tar for gitt kan være viktige læringsarenaer. En spontan samtale fra et trygt kjøkkenbord kan være mer givende enn en samtale avtalt til tid i et "samtalerom" eller kontor..

Noen småting jeg tenker:

Åpne og lyse rom gir sikkerhet i forhold til oversikt og trygghet. Og generelt lyse farger. Normalisering av omgivelser skaper tillit: man behøver nødvendigvis ikke ta de forholdsreglene man tradisjonelt ser for seg (plastglass i rammene, ingen gjenstander av glass og porselen osv i tilfelle raseriutbrudd..) Ved å i for stor grad tilrettelegge skapes en forventning om utagering.

Forslag til noen bøker:

Barn på venting – institusjonssamarbeid med barn under offentlig omsorg, av Anne Marie Verpe og Hilse Engja

Institusjon som hjem og arbeidsplass – et arbeidstaker- og brukerperspektiv, av Olav Garsjø

Behandling av ungdom i institusjoner, av Tore Andreassen

Vedlegg 10. Observasjon ved barnevernsinstitusjon i Oslo.

Objektiv observasjon

Denne barnevernsinstitusjonen var plassert i et rolig nabolag på Vinderen i Oslo. De nærmeste naboene er hovedsakelig eneboliger, men det ligger også barnehage, barneskole og ungdomsskole i umiddelbar nærhet. Utenfor er det en stor hage, med en lang grusvei opp mot institusjonen, busker og trær skjermer bygningen fra innsyn, både mellom husene, men også fra veien. Bygningen er bygd i 1914, den er hvitmalt og er bygd i sveitserstil. Det er romslig plass på gårdsplassen til parkering, men det er også mulig for gateparkering.

Inngangspartiet ligger på baksiden av bygningen. Gangen er stor og med god plass til oppheng av yttertøy. Gangen videreføres inn i en klassisk "hall" med høy himlingshøyde og treverksdetaljer i klassisk sveitserstil. Det er også et ildsted i "hallen". Fra hallen går man videre inn i stuen.

Stuen og spisestuen henger sammen, men kjøkkenet er et lukket rom. I stuen er det en stor sofakrok med tv og ildsted. Det ligger en del "hverdaglig-rot" i stuen. Gulvet er lakkert naturlig eik(dette gulvet er felles for stue, spisestue og kjøkken). Spisestuen defineres av et langbord med sitteplasser for inntil 14 personer.

Kjøkkenet er avlangt med kjøkkenbenker på begge sider av rommet. Det er gjennomgang fra kjøkkenet til både spisestue og en annen gang som fører til en trapp ned til kjelleren. I denne gangen ligger også det ene badet som tre av beboerne deler.

I andre etasje finner vi sju soverom til beboerne, et soverom til personal, et bad og et kjøkken som ikke lenger er i bruk. Rommene varierer veldig i størrelse. Samtlige av soverommene til beboerne er innredet med en seng, garderobeskap og en skrivepult. Det er gjennomgående brede og høye vinduer som slipper inn mye dagslys. Samtlige vegger er også hvite.

Jeg hadde ikke mulighet til å besøke loftet, men der var det et soverom til en ansatt og oppbevaringsmuligheter.

Det er i tillegg ett rom i første etasje som kun er påberegnet personalet, her er det to kontorplasser, et møtebord, en seng og et par hyllesystemer til oppbevaring av blant annet kjøkkenkniver og søtsaker.

I kjelleren er det fire rom. Det er to avstengte rom, hvorav det ene er et teknisk rom, og det andre er brukt til oppbevaring av sesongutstyr. Det er også et gjennomgangsrom hvor det er plassert et bordtennisbord. Det innerste rommet er et spillrom. Her er det en stor tv, fuzballbord, to puffer og en sofa. Veggene er hvitmalte mur og det er to små vinduer høyt opp på veggen. Det er teppegulv i hele kjelleren. Med unntak av de to avstengte rommene er det ingen dører i kjelleren.

Subjektiv observasjon

Huset ligger ganske skjermet bak busker og trær langs den smale gata som går gjennom nabolaget. Boligen ligger landlig i et villastrøk, langt unna bysus og støy. Det er ganske stille selv om det kjører noen biler forbi. Grusveien opp mot boligen er lang og smal. Den store hagen er gjemt bak høye hekker, for å hindre innsyn fra naboer og forbipasserende. Boligen ligger på en liten høyde og med sitt arkitektoniske uttrykk ser den nærmest herskkelig ut. Når man kommer på baksiden av huset er det to mulige innganger, den ene ser ut til å ha vært brukt til tjenestefolk, da den fører deg inn mot kjøkkenet og kjelleren. Den andre er mye mer utsmykket og med en stor trapp som leder inn i gangen. Inne i gangen er det lagt mørke fliser på gulvet, det er også rikelig med plass til oppheng av yttertøy. Gangen fører videre inn i en hall hvor det var veldig høyt under taket, hvor det er åpent mellom første og andre etasje. Prismekronen og peisen gir boligen en veldig luksuriøs følelse. Hallen fungerer som et slags knutepunkt i boligen da du må igjennom denne for å komme deg til stue-kjøkken, personalrom, andre etasje og inngangspartiet.

Stuen og spisestuen har en åpen løsning. Det store spisebordet former spisestuen. Det er oppleves likevel som ganske adskilt fra stuen på grunn av mye fritt gulvareal. Spisestuen har i likhet med stuen høye og brede vinduer som slipper inn mye naturlig dagslys. Dette oppleves som et veldig behagelig og lunt sted å være. Man kan se at det bor mange ungdommer her. Det ligger en del jakker og sekker på gulvet, ungdommene var nemlig på vei på skolen når jeg besøkte huset. Det er originalgulvet som fremdeles ligger i

boligen. Et vakkert eikegulv som har gulnet med tiden. De asymmetriske fiskebensflisene gir liv i rommet, som ellers er ganske klassisk utformet. Veggene er hvite, uten at det oppleves som sterilt og flatt. Fra stuevinduene har man utsikt mot hagen.

Kjøkkenet er avlangt og med god benkeplass. Jeg ser at kjøkkenet fungerer godt som arbeidsplass for mange. Dette gjør at kjøkkenet fungerer godt, med tanke på at de gjerne vil at alle beboerne skal hjelpe til med å lage måltidene. De har rikelig med oppbevaringsplass som strekker seg fra gulv/benk-høyde og opp til himlingen, og de har med andre utnyttet himlingshøyden godt. Kjøkkeninnredningen er hvitmalt eikefronter, med en naturlig eikefarget benkeplate. Her er det også to høye vinduer som gir godt dagslys. Fra kjøkkenvinduet ser man rett ut på grusveien som fører opp mot huset. Det er ingen dører på kjøkkenet og man har gjennomgangsmuligheter til spisestuen og mot en gang som fører til kjellertrappen. I denne gangen finner vi også et bad som deles av tre av ungdommene (og de øvrige beboerne på dagtid). Badet er ganske lite, med et toalett, servant og dusj.

Videre føres vi opp i andre etasje er soverommene til beboerne. Det er sju soverom, som varierte veldig i størrelse. Samtlige soverom er innredet med en seng, garderobeskap og en skrivepult. Beboerne står også fritt til å medbringe personlige eiendeler, og de kunne godt få lov å henge opp personlige ting på veggene, så lenge det ikke var av støtende innhold. Det er også et soverom for personal. Dette rommet hadde tilgang til egen balkong, og var det største rommet. De hadde valgt å løse det på denne måten, slik at det ikke skulle bli sjalusi mellom ungdommene. Dette rommet hadde mye oppbevaringsplass og en seng og pult til den ansatte.

Badet i andre etasje var ganske mye større enn det nede. Dette var badet til fire ungdommer og de ansatte. Her var det også et badekar, men det var det ingen som benyttet seg av. Det var også en loftetasje, men denne fikk jeg dessverre ikke besøkt. Jeg fikk fortalt at det var et soverom til en ansatt der oppe, og den øvrige plassen stod tom, men det var mulighet for å oppbevare ting der ved behov.

I kjelleren er det i hovedsak frigjort plass til sosiale aktiviteter. To rom er avstengte, hvorav et er til oppbevaring og det andre er et teknisk rom. Beboerne har ikke tilgang til disse rommene, og dersom de skal hente noe fra oppbevaringsrommet må de ha med seg en ansatt. Dette er for å sikre eiendelene til de øvrige beboerne. Det første rommet vi kommer inn i er det plassert et bordtennisbord. De har god plass rundt dette bordet, men dersom noen skal gå forbi under en kamp, vil det kunne bli litt trangt. Dette rommet fører til et spillrom. Her finner vi en stor tv, fuzballbord, en sofa og to puffer. Dette rommet er ikke like hyggelig innredet som de andre, og det er ganske dårlig lys der nede. Vinduene er svært små og slipper inn minimalt med dagslys. Veggene er hvitmalt mur, hvor malingen har blitt slitt av enkelte steder. Ungdommen virket likevel å være veldig fornøyde med dette rommet, det tror jeg riktignok er mest på grunn av utstyret. Kjelleren har teppegulv, noe jeg anser som et særdeles viktig tiltak for å skape en varmere og lunere atmosfære.

Personalrommet i første etasje er innredet med to pulter, en seng og et par hyllesystemer. Det er tydelig at de kunne trengt mer plass. Alle hyllesystemene og pultene er fulle av bøker og permer. Det ligger også en del løse ark omkring. Det er ikke ideelt å ha en seng inne på kontoret, men det virker på personalet som om det fungerer helt greit en gang i blant. Jeg blir også fortalt at denne sengen som regel bare er i bruk dersom de trenger flere ansatte i forbindelse med mottak av nye beboere, eller ved høytider/tilstelninger.

Det er gjennomgående brede og høye vinduer som slipper inn mye dagslys. Samtlige vegger er også hvite.

De rommene som er låst hvor beboerne ikke har tilgang var de lukkede kjellerrommene, personalrom og de ansattes soverom. De hadde heller ikke tilgang til loftet. Alle ungdommene hadde egne nøkler slik at de kunne låse rommene sine, men de ansatte har likevel full tilgang til enhver tid.